

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2023/988 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 10 mai 2023

privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ prevede că produsele de consum trebuie să fie sigure și că autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre trebuie să ia măsuri împotriva produselor periculoase și să facă schimb de informații în acest sens prin Sistemul Uniunii de informare rapidă – RAPEX.
- (2) Directiva 2001/95/CE se impune să fie revizuită și actualizată având în vedere evoluțiile legate de noile tehnologii și de vânzarea online, pentru a se asigura coerența cu evoluțiile legislației de armonizare a Uniunii și ale legislației privind standardizarea, o mai bună funcționare a rechemărilor din motive de siguranță a produselor, precum și un cadru mai clar pentru produsele care imită alimentele, reglementate până în prezent de Directiva 87/357/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾. Din motive de claritate, Directivele 2001/95/CE și 87/357/CEE ar trebui să fie abrogate și înlocuite cu prezentul regulament.

⁽¹⁾ JO C 105, 4.3.2022, p. 99.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 30 martie 2023 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 25 aprilie 2023.

⁽³⁾ Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JO L 11, 15.1.2002, p. 4).

⁽⁴⁾ Directiva 87/357/CEE a Consiliului din 25 iunie 1987 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la produsele care, nefiind ceea ce par a fi, pot pune în pericol sănătatea sau siguranța consumatorilor (JO L 192, 11.7.1987, p. 49).

- (3) Un regulament constituie instrumentul juridic adecvat deoarece impune norme clare și detaliate care nu permit apariția unor diferențe la transpunerea de către statele membre. Alegerea unui regulament în locul unei directive permite, de asemenea, o mai bună realizare a obiectivului de asigurare a coerenței cu cadrul legislativ privind supravegherea pieței pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a Uniunii, în cazul în care instrumentul juridic aplicabil este, de asemenea, un regulament, și anume Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾. În cele din urmă, o astfel de alegere va reduce și mai mult sarcina de reglementare printr-o aplicare coerentă, în întreaga Uniune, a normelor privind siguranța produselor.
- (4) Scopul prezentului regulament este de a contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolul 169 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În special, acesta ar trebui să vizeze asigurarea sănătății și siguranței consumatorilor și funcționarea pieței interne în ceea ce privește produsele destinate consumatorilor.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să vizeze protejarea consumatorilor și a siguranței acestora, aceasta fiind unul dintre principiile fundamentale ale cadrului juridic al Uniunii, astfel cum este consacrat în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”). Produsele periculoase pot avea consecințe foarte negative pentru consumatori și cetățeni. Toți consumatorii, inclusiv cei mai vulnerabili, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă sau persoanele cu dizabilități, au dreptul la produse sigure. Consumatorii ar trebui să aibă la dispoziție suficiente mijloace care să le permită să își exercite acest drept, iar statele membre ar trebui să dispună de instrumente și măsuri adecvate pentru a asigura respectarea prezentului regulament.
- (6) În pofida elaborării unei legislații sectoriale de armonizare a Uniunii care abordează aspectele legate de siguranța anumitor produse sau categorii de produse, este practic imposibil să se adopte la nivelul Uniunii legislație referitoare la toate produsele de consum care există sau care pot fi dezvoltate. Prin urmare, există nevoia unui cadru legislativ vast cu caracter orizontal care să completeze lipsurile și să completeze dispozițiile din legislația sectorială de armonizare a Uniunii existentă și în curs de adoptare și să asigure protecția consumatorilor care nu este asigurată în alt mod prin acea legislație, în special în vederea atingerii unui înalt nivel de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor, conform cerințelor de la articolele 114 și 169 din TFUE.
- (7) În același timp, în ceea ce privește produsele care fac obiectul legislației sectoriale de armonizare a Uniunii, ar trebui să se stabilească în mod clar domeniul de aplicare al diferitelor părți ale prezentului regulament, pentru a se evita suprapunerea dispozițiilor și a se asigura un cadru juridic clar.
- (8) În timp ce unele dispoziții ale prezentului regulament, cum ar fi majoritatea obligațiilor operatorilor economici, nu ar trebui să se aplice produselor reglementate de legislația de armonizare a Uniunii, alte dispoziții din prezentul regulament sunt complementare legislației de armonizare a Uniunii și, prin urmare, ar trebui să se aplice unor astfel de produse. În special, cerința generală de siguranță a produselor și dispozițiile conexe ar trebui să se aplice produselor de consum reglementate de legislația de armonizare a Uniunii, atunci când anumite tipuri de riscuri nu sunt acoperite de legislația de armonizare a Uniunii. Dispozițiile prezentului regulament privind obligațiile furnizorilor de piețe online, obligațiile operatorilor economici în caz de accidente, dreptul la informare și la măsuri reparatorii al consumatorilor, precum și rechemarea din motive de siguranță a produselor ar trebui să se aplice produselor reglementate de legislația de armonizare a Uniunii în măsura în care nu există dispoziții specifice care vizează același obiectiv în legislația de armonizare a Uniunii. De asemenea, RAPEX este deja utilizat în scopul legislației de armonizare a Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020: prin urmare, dispozițiile care reglementează „Safety Gate” și funcționarea acestuia, cuprinse în prezentul regulament, ar trebui să se aplice legislației de armonizare a Uniunii.
- (9) Produsele destinate exclusiv utilizării profesionale, dar care au migrat ulterior către piața de consum, ar trebui să facă obiectul prezentului regulament, deoarece ar putea prezenta riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor atunci când sunt folosite în condiții care pot fi prevăzute în mod rezonabil.
- (10) Medicamentele fac obiectul unei evaluări înainte de comercializare, care include o analiză risc-beneficiu specifică. Produsele respective ar trebui, prin urmare, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

- (11) Legislația Uniunii privind produsele alimentare, furajele și domeniile conexe stabilește un regim specific care asigură siguranța produselor reglementate de aceasta. Într-adevăr, produsele alimentare și furajele au un cadru juridic specific instituit, în special, prin Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾. În plus, produsele alimentare și furajele sunt reglementate și de Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾, care asigură o abordare armonizată în ceea ce privește controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind furajele și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor. Prin urmare, produsele alimentare și furajele ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, cu excepția materialelor și a obiectelor destinate să intre în contact cu produsele alimentare în măsura în care presupun riscuri care nu sunt reglementate de Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾ sau de alte acte legislative specifice privind produsele alimentare care acoperă numai riscurile chimice și biologice legate de produsele alimentare.
- (12) Plantele vii fac obiectul unui cadru juridic specific, prevăzut, în special, în Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾, care ia în considerare particularitățile produselor respective pentru a asigura siguranța consumatorilor.
- (13) Subprodusele de origine animală sunt materiale de origine animală pe care oamenii nu le consumă. Produsele respective, cum ar fi furajele, sunt supuse unui cadru juridic specific, prevăzut, în special, în Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁰⁾.
- (14) Produsele de protecție a plantelor, denumite și pesticide, fac obiectul unor dispoziții specifice pentru autorizarea lor la nivel național, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾, și, prin urmare, ar trebui să fie, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (15) Aeronavele menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (d) din Regulamentul (UE) 2018/1139 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾ fac obiectul controlului reglementat al statelor membre, având în vedere riscul lor limitat pentru siguranța aviației civile. Prin urmare, aeronavele respective ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
-
- ⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).
- ⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2017/625 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 999/2001, (CE) nr. 396/2005, (CE) nr. 1069/2009, (CE) nr. 1107/2009, (UE) nr. 1151/2012, (UE) nr. 652/2014, (UE) 2016/429 și (UE) 2016/2031 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 1/2005 și (CE) nr. 1099/2009 ale Consiliului și a Directivelor 98/58/CE, 1999/74/CE, 2007/43/CE, 2008/119/CE și 2008/120/CE ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 854/2004 și (CE) nr. 882/2004 ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Directivelor 89/608/CEE, 89/662/CEE, 90/425/CEE, 91/496/CEE, 96/23/CE, 96/93/CE și 97/78/CE ale Consiliului și a Deciziei 92/438/CEE a Consiliului (Regulamentul privind controalele oficiale) (JO L 95, 7.4.2017, p. 1).
- ⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).
- ⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2016/2031 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 octombrie 2016 privind măsurile de protecție împotriva organismelor dăunătoare plantelor, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 652/2014 și (UE) nr. 1143/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivelor 69/464/CEE, 74/647/CEE, 93/85/CEE, 98/57/CE, 2000/29/CE, 2006/91/CE și 2007/33/CE ale Consiliului (JO L 317, 23.11.2016, p. 4).
- ⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală) (JO L 300, 14.11.2009, p. 1).
- ⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).
- ⁽¹²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2018 privind normele comune în domeniul aviației civile și de înființare a Agenției Uniunii Europene pentru Siguranța Aviației, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2111/2005, (CE) nr. 1008/2008, (UE) nr. 996/2010, (UE) nr. 376/2014 și a Directivelor 2014/30/UE și 2014/53/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 552/2004 și (CE) nr. 216/2008 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului (JO L 212, 22.8.2018, p. 1).

- (16) Cerințele prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se aplice produselor second-hand sau produselor care sunt reparate, recondiționate ori reciclate și care reintră în lanțul de aprovizionare în cursul unei activități comerciale, cu excepția produselor în cazul cărora consumatorul nu se poate aștepta în mod rezonabil ca acestea să îndeplinească cele mai avansate standarde de siguranță, cum ar fi produsele prezentate în mod explicit ca articole care necesită să fie reparate sau recondiționate sau care sunt puse la dispoziție pe piață drept obiecte de colecție cu semnificație istorică.
- (17) Serviciile nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a se asigura protecția sănătății și a siguranței consumatorilor, produsele care sunt furnizate sau puse la dispoziția consumatorilor în contextul furnizării de servicii, inclusiv produsele la care consumatorii sunt direct expuși în timpul furnizării unui serviciu, ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Cu toate acestea, echipamentele cu care se deplasează sau călătoresc consumatorii, atunci când astfel de echipamente sunt exploatate direct de un furnizor de servicii în cadrul unui serviciu de transport, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament, întrucât acestea trebuie tratate împreună cu siguranța serviciului furnizat.
- (18) Antichitățile, cum sunt operele de artă sau obiectele de colecție sunt categorii specifice de produse de la care nu se poate aștepta să îndeplinească cerințele de siguranță prevăzute în prezentul regulament și, prin urmare, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al acestuia. Cu toate acestea, pentru a evita ca alte produse să fie considerate în mod eronat ca aparținând respectivelor categorii, este necesar să se țină cont de faptul că operele de artă sunt produse create exclusiv în scopuri artistice, că obiectele de colecție sunt suficient de rare și prezintă un interes istoric sau științific suficient pentru a justifica colectarea și conservarea lor și că antichitățile, în cazul în care nu reprezintă deja opere de artă sau obiecte de colecție sau ambele, au o vechime extraordinară. Atunci când se evaluează dacă un produs este o antichitate, ca de exemplu o operă de artă sau un obiect de colecție, ar putea fi luată în considerare anexa IX la Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (19) Organizația Mondială a Sănătății definește sănătatea ca o stare de deplină bunăstare fizică, mintală și socială, și nu doar ca absența a bolii sau a infirmității.
- (20) Vânzările la distanță, inclusiv vânzările online, ar trebui, de asemenea, să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Vânzările online au crescut în mod semnificativ și constant, creând noi modele de afaceri, noi provocări în ceea ce privește siguranța produselor și noi actori pe piață, cum ar fi furnizorii de piețe online.
- (21) În cazul unui produs oferit spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, produsul ar trebui considerat ca fiind pus la dispoziție pe piață dacă oferta de vânzare se adresează consumatorilor din Uniune. În conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii privind dreptul internațional privat, ar trebui să se efectueze o analiză de la caz la caz pentru a se stabili dacă o ofertă se adresează consumatorilor din Uniune. O ofertă de vânzare ar trebui considerată ca adresându-se consumatorilor din Uniune dacă operatorul economic în cauză își direcționează activitățile, prin orice mijloace, către un stat membru. Pentru analizele de la caz la caz, ar trebui să fie luați în considerare factorii relevanți, cum ar fi zonele geografice în care este posibilă expedierea, limbile disponibile, utilizate pentru ofertă sau pentru comandă, mijloacele de plată, utilizarea monedei statului membru sau a unui nume de domeniu înregistrat într-unul dintre statele membre. În cazul vânzărilor online, este insuficient simplul fapt că interfața operatorilor economici sau a furnizorilor de piețe online este accesibilă în statul membru în care este stabilit sau are domiciliul consumatorul.
- (22) În conformitate cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament, operatorii economici ar trebui să fie obligați să introducă pe piață numai produse sigure. Un nivel de siguranță atât de ridicat ar trebui atins, în primul rând, prin proiectarea și caracteristicile produsului, ținând cont de utilizarea preconizată și previzibilă și de condițiile de utilizare a produsului. Riscurile rămase, dacă există, ar trebui să fie atenuate prin intermediul unor măsuri de protecție, cum ar fi avertismentele și instrucțiunile.
- (23) Siguranța unui produs ar trebui evaluată luând în considerare toate aspectele relevante ale produsului, în special caracteristicile sale, cum ar fi caracteristicile fizice, mecanice și chimice, și prezentarea acestuia, precum și nevoile și riscurile specifice pe care le prezintă produsul pentru anumite categorii de consumatori care sunt susceptibili să utilizeze produsele, în special copii, persoane în vârstă și persoane cu dizabilități. Riscurile respective pot include, de asemenea, un risc de mediu, în măsura în care produsul prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. Evaluarea respectivă ar trebui să țină cont de riscul pentru sănătate prezentat de produsele

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, 11.12.2006, p. 1).

conectate digital, inclusiv în ceea ce privește sănătatea mintală, în special pentru consumatorii vulnerabili, îndeosebi copiii. Prin urmare, atunci când evaluează siguranța produselor conectate digital care sunt susceptibile să aibă un impact asupra copiilor, producătorii ar trebui să se asigure că produsele pe care le pun la dispoziție pe piață îndeplinesc cele mai înalte standarde de siguranță, securitate și protecție a vieții private încă de la momentul conceperii, în interesul superior al copiilor. Mai mult, dacă sunt necesare informații specifice pentru asigurarea unor produse sigure pentru o anumită categorie de persoane, evaluarea siguranței produselor ar trebui să ia în considerare, de asemenea, prezența informațiilor respective și accesibilitatea lor. Siguranța tuturor produselor ar trebui să fie evaluată luând în considerare necesitatea ca produsul să fie sigur pe toată durata sa de viață.

- (24) Articolele care se conectează la alte articole sau articolele neîncorporate care influențează modul de funcționare al altui articol pot prezenta un risc pentru siguranța produsului. Acest aspect ar trebui luat în considerare în mod corespunzător ca risc potențial. Conexiunile și legăturile pe care un articol le-ar putea avea cu articole externe nu ar trebui să pună în pericol siguranța acestuia.
- (25) Noile tehnologii ar putea implica noi riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sau schimba modul în care riscurile existente s-ar putea materializa, cum ar fi o intervenție externă care duce la piratarea produsului sau la schimbarea caracteristicilor produsului. Noile tehnologii ar putea modifica substanțial produsul original, de exemplu prin actualizări de software, care ar trebui apoi să facă obiectul unei noi evaluări a riscurilor în cazul în care modificarea substanțială respectivă ar avea un impact asupra siguranței produsului.
- (26) Riscurile specifice în materie de securitate cibernetică care afectează siguranța consumatorilor, precum și protocoalele și certificările pot fi abordate în legislația sectorială. Cu toate acestea, în cazurile în care o astfel de legislație sectorială nu se aplică, ar trebui să se asigure faptul că operatorii economici relevanți și autoritățile naționale iau în considerare riscurile legate de noile tehnologii atunci când concep și, respectiv, evaluează produsele, pentru a se asigura că modificările aduse produsului nu pun în pericol siguranța acestuia.
- (27) În scopul de a înlesni aplicarea eficace și consecventă a cerinței generale de siguranță prevăzute în prezentul regulament, este important să se utilizeze standardele europene care vizează anumite produse și riscuri. Standardele europene ale căror referințe au fost publicate în conformitate cu Directiva 2001/95/CE ar trebui să ofere în continuare prezumția de conformitate cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament. Cererile de standardizare emise de Comisie în conformitate cu Directiva 2001/95/CE ar trebui considerate drept cereri de standardizare emise în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care diferite riscuri sau categorii de risc sunt acoperite de același standard, conformitatea unui produs cu partea din standard care acoperă riscul sau categoria de risc relevantă ar conferi, de asemenea, produsului însuși o prezumție de siguranță în ceea ce privește riscul sau categoria de risc relevantă.
- (28) În cazul în care constată că este necesar un standard european care să asigure conformitatea anumitor produse cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament, Comisia ar trebui să aplice dispozițiile relevante din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾ pentru a solicita uneia sau mai multor organizații de standardizare europene să elaboreze sau să identifice un standard adecvat care să asigure că produsele care îl respectă sunt considerate sigure.
- (29) Produsele ar putea prezenta riscuri diferite pentru diferitele genuri, iar activitățile de standardizare ar trebui să țină cont de acest lucru, pentru a evita discrepanțele în ceea ce privește siguranța și, prin urmare, o disparitate de gen în materie de siguranță. Declarația privind standardele care integrează dimensiunea de gen a Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite enumeră mai multe măsuri pe care organismele naționale de standardizare și organizațiile care elaborează standarde ar trebui să le includă în planul lor de acțiune privind genul pentru a elabora standarde care integrează dimensiunea de gen, în scopul de a obține standarde echilibrate din perspectiva genului, reprezentative și inclusive.
- (30) Odată cu adaptarea Regulamentului (UE) nr. 1025/2012, ar trebui introdusă o procedură specifică pentru adoptarea cerințelor specifice de siguranță, cu sprijinul comitetului specializat prevăzut în prezentul regulament.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

- (31) În absența unor standarde europene, dreptul intern al statului membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață, care stabilește cerințe de sănătate și siguranță, ar trebui să respecte dreptul Uniunii, în special articolele 34 și 36 din TFUE.
- (32) Operatorii economici ar trebui să aibă obligații proporționale în ceea ce privește siguranța produselor, în funcție de rolul care le revine în cadrul lanțului de aprovizionare, astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor, asigurând totodată funcționarea eficientă a pieței interne. Toți operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai produse care sunt sigure și conforme cu prezentul regulament. Este necesar să se prevadă o distribuție clară și proporțională a obligațiilor corespunzătoare rolului fiecărui operator în procesul de aprovizionare și de distribuție. De exemplu, în ceea ce privește verificarea respectării de către producător și, după caz, de către importator a obligațiilor care le revin, distribuitorului ar trebui să-i revină doar obligația de a efectua verificări factuale și nu o evaluare a informațiilor furnizate de aceștia. Informațiile privind identificarea produsului și a operatorilor economici, precum și instrucțiunile și informațiile privind siguranța ar putea fi furnizate, în plus, de operatorii economici în format digital, prin intermediul unor soluții electronice, cum ar fi un cod QR sau un cod de tip matrice de date.
- (33) Producătorii ar trebui să întocmească o documentație tehnică privind produsele pe care le introduc pe piață, care ar trebui să conțină informațiile necesare pentru a dovedi că produsele în cauză sunt sigure. Documentația tehnică ar trebui să se bazeze pe o analiză internă a riscurilor efectuată de producător. Cantitatea de informații care trebuie furnizate în documentația tehnică ar trebui să fie proporțională cu complexitatea produsului și cu posibilele riscuri identificate de producător. În special, producătorii ar trebui să furnizeze o descriere generală a produsului și elementele necesare pentru evaluarea siguranței acestuia. În cazul produselor complexe sau al produselor care prezintă riscuri posibile, informațiile care trebuie furnizate ar putea necesita o descriere mai detaliată a produsului. În astfel de cazuri, ar trebui inclusă, de asemenea, o analiză a riscurilor respective și a mijloacelor tehnice adoptate pentru atenuarea sau eliminarea riscurilor. Dacă produsul este conform cu standardele europene sau cu alte elemente aplicate stabilite în prezentul regulament, pentru a respecta cerința generală de siguranță, ar trebui să se indice, de asemenea, lista standardelor europene relevante sau a altor elemente.
- (34) Orice persoană fizică sau juridică care fie introduce pe piață un produs sub numele sau marca sa, fie modifică substanțial un produs astfel încât ar putea fi afectată conformitatea cu cerințele prezentului regulament, ar trebui să fie considerat producător și să își asume obligațiile producătorului.
- (35) Modificarea unui produs, prin mijloace fizice sau digitale, ar putea avea consecințe asupra naturii și caracteristicilor produsului într-un mod care nu a fost prevăzut în evaluarea inițială a riscurilor produsului și care ar putea pune în pericol siguranța produsului. Prin urmare, o astfel de modificare ar trebui considerată o modificare substanțială și, atunci când nu este efectuată de consumator sau în numele acestuia, ar trebui să conducă la considerarea produsului ca produs nou de la un producător diferit. Pentru a asigura conformitatea cu cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament, persoana care efectuează respectiva modificare substanțială ar trebui considerată producător și supusă aceluiași obligații. Această cerință ar trebui să se aplice numai părții modificate a produsului, cu condiția ca modificarea să nu afecteze produsul în ansamblul său. Pentru a evita o sarcină inutilă și disproporționată, persoanei care efectuează modificarea substanțială nu ar trebui să i se impună obligația de a repeta testările și de a întocmi o nouă documentație cu privire la aspectele produsului care nu sunt afectate de modificare. Obligația de a demonstra că modificarea nu are un impact asupra produsului în ansamblul său ar trebui să îi revină persoanei care efectuează modificarea substanțială.
- (36) Operatorii economici înșiși ar trebui să instituie proceduri interne de verificare a conformității prin care să asigure, pe plan intern, îndeplinirea eficace și rapidă a obligațiilor lor, precum și condițiile de reacție rapidă în cazul unui produs periculos.
- (37) Pentru a preveni introducerea pe piață a produselor periculoase, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a include în activitățile lor de producție sau de comercializare procese interne care să asigure conformitatea cu cerințele aplicabile ale prezentului regulament. Aceste procese interne ar trebui să fie stabilite de operatorii economici înșiși în funcție de rolul lor în lanțul de aprovizionare și de tipul de produse în cauză și se pot baza, de exemplu, pe proceduri organizaționale, orientări, standarde sau pe numirea unui administrator ad-hoc. Stabilirea și formatul unor astfel de procese interne ar trebui să rămână responsabilitatea exclusivă a operatorilor economici vizați.

- (38) Cooperarea tuturor operatorilor economici și a furnizorilor de piețe online cu autoritățile de supraveghere a pieței pentru a elimina sau a atenua riscurile pentru produsele relevante puse la dispoziție pe piață este esențială. Cu toate acestea, solicitările care le sunt adresate de autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să fie adaptate în funcție de rolul lor în lanțul de aprovizionare și în raport cu obligațiile legale care le revin.
- (39) Vânzarea directă, prin intermediul canalelor online, de către operatorii economici stabiliți în afara Uniunii, împiedică activitatea de combatere a produselor periculoase în Uniune desfășurată de autoritățile de supraveghere a pieței, întrucât, în multe cazuri, este posibil ca operatorii economici să nu fie stabiliți și nici să nu aibă un reprezentant legal în Uniune. Prin urmare, este necesar să se asigure că autoritățile de supraveghere a pieței dispun de competențele și mijloacele adecvate pentru a combate în mod eficace vânzarea online de produse periculoase. Pentru a asigura o aplicare eficace a prezentului regulament, obligația prevăzută la articolul 4 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să fie extinsă la produsele care nu intră în domeniul de aplicare al legislației de armonizare a Uniunii, astfel încât să se asigure faptul că există un operator economic responsabil stabilit în Uniune, căruia i se încredințează sarcini referitoare la astfel de produse, care acționează ca interlocutor pentru autoritățile de supraveghere a pieței și, dacă este cazul în ceea ce privește riscurile posibile aferente unui produs, îndeplinește sarcini specifice, în timp util, pentru a asigura că produsele sunt sigure. Aceste sarcini specifice ar trebui să includă verificări periodice în ceea ce privește conformitatea cu documentația tehnică, informațiile despre produs și producător, instrucțiunile și informațiile privind siguranța.
- (40) Pentru a facilita controalele de-a lungul lanțului de aprovizionare, ar trebui să fie indicate, împreună cu produsul, datele de contact ale operatorului economic stabilit în Uniune și responsabil pentru produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (41) Pentru ca operatorii economici care sunt întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), inclusiv microîntreprinderi, să se poată conforma noilor obligații impuse de prezentul regulament, Comisia ar trebui să le ofere orientări practice și ghiduri adaptate, de exemplu un canal direct pentru a lua legătura cu experți în cazul în care au întrebări, ținând cont de necesitatea de a simplifica și a limita sarcinile administrative care le revin.
- (42) Asigurarea identificării produselor și furnizarea de informații privind producătorul și alți operatori economici relevanți de-a lungul întregului lanț de aprovizionare contribuie la identificarea operatorilor economici și, dacă este cazul, la luarea de măsuri corective eficiente și proporționale împotriva produselor periculoase, cum ar fi rechemarea unor produse precis identificate. Identificarea produselor și furnizarea de informații privind producătorul și alți operatori economici relevanți garantează, așadar, faptul că consumatorii, inclusiv persoanele cu dizabilități, și autoritățile de supraveghere a pieței obțin informații precise cu privire la produsele periculoase, ceea ce sporește încrederea în piață și evită orice perturbare inutilă a schimburilor comerciale. Prin urmare, pe produse ar trebui să figureze informații care să permită identificarea lor și a producătorului, precum și, după caz, a importatorului și a altor operatori economici relevanți. Astfel de cerințe ar putea fi înălsprite pentru anumite tipuri de produse, care sunt susceptibile să prezinte un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, printr-un sistem de colectare și stocare a datelor care să permită, pe lângă identificarea produsului, identificarea componentelor sale sau a operatorilor economici implicați în lanțul său de aprovizionare. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere cerințelor în materie de informare prevăzute de Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾, referitoare la principalele caracteristici ale bunurilor, în mod corespunzător cu mediul de comunicare și cu natura bunurilor. O imagine ar trebui considerată o fotografie, o ilustrație sau un alt element pictografic, care permite cu ușurință identificarea unui produs sau a unui produs potențial.
- (43) Asigurarea faptului că producătorii notifică accidentele cauzate de un produs pe care l-au pus la dispoziție pe piață va îmbunătăți informațiile aflate la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței și va permite o mai bună identificare a categoriilor de produse potențial periculoase. Normele privind răspunderea pentru produse a operatorilor economici în cazul produselor cu defecte sunt prevăzute în dreptul specific al Uniunii și, prin urmare, o astfel de notificare și colectare de date nu ar trebui să fie considerată o recunoaștere a răspunderii pentru un produs cu defecte sau o confirmare a răspunderii în temeiul dreptului aplicabil al Uniunii sau al dreptului intern aplicabil.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

- (44) Pentru a putea detecta noile riscuri emergente și alte tendințe ale pieței legate de siguranța produselor, toate părțile interesate, inclusiv organizațiile de consumatori sau de întreprinderi, ar trebui încurajate să semnaleze autorităților de supraveghere a pieței și Comisiei informațiile de care dispun pentru a detecta și a investiga încălcările prezentului regulament.
- (45) Furnizorii de piețe online joacă un rol esențial în ceea ce privește lanțul de aprovizionare, permițându-le operatorilor economici să ajungă la un număr mai mare de consumatori, și, prin urmare, și în ceea ce privește sistemul de siguranță a produselor.
- (46) În cadrul noilor modele de afaceri complexe legate de vânzările online, aceeași entitate poate furniza o varietate de servicii. În funcție de natura serviciilor furnizate pentru un anumit produs, aceeași entitate se poate încadra în diferite categorii de modele de afaceri în temeiul prezentului regulament. În cazul în care furnizează numai servicii de intermediere online pentru un anumit produs, o entitate s-ar califica doar ca furnizor al unei piețe online pentru produsul respectiv. În cazul în care aceeași entitate furnizează atât servicii de piață online pentru vânzarea unui anumit produs și, de asemenea, acționează ca operator economic în temeiul prezentului regulament, aceasta s-ar califica, de asemenea, drept operator economic relevant. Într-un astfel de caz, entitatea în cauză ar trebui, așadar, să respecte obligațiile aplicabile operatorului economic relevant. De exemplu, dacă furnizorul pieței online distribuie, de asemenea, un produs, acesta ar fi considerat distribuitor în ceea ce privește vânzarea produsului distribuit. În mod similar, dacă entitatea în cauză își vinde propriile produse de marcă, aceasta ar acționa în calitate de producător și, prin urmare, ar trebui să respecte cerințele aplicabile producătorilor. Totodată, unele entități pot fi considerate furnizori de servicii de logistică dacă oferă servicii de logistică. Astfel de cazuri ar trebui, așadar, evaluate individual.
- (47) Având în vedere rolul important care le revine furnizorilor de piețe online atunci când intermediază vânzarea de produse între comercianți și consumatori, acești actori ar trebui să aibă mai multe responsabilități în combaterea vânzării online de produse periculoase. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁶⁾ prevede cadrul general pentru comerțul electronic și stabilește anumite obligații pentru platformele online. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾ reglementează responsabilitatea și răspunderea furnizorilor de servicii intermediare online în ceea ce privește conținutul ilegal, inclusiv în ceea ce privește produsele periculoase. Regulamentul respectiv se aplică fără a aduce atingere normelor prevăzute de dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor și siguranța produselor. În consecință, pe baza cadrului juridic orizontal prevăzut de regulamentul respectiv, ar trebui introduse cerințe specifice esențiale pentru a combate în mod eficace vânzarea online de produse periculoase, în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) litera (f) din regulamentul respectiv. În măsura în care prezentul regulament precizează cerințele, în ceea ce privește siguranța produselor, pe care furnizorii de piețe online trebuie să le respecte pentru a asigura conformitatea cu anumite dispoziții din Regulamentul (UE) 2022/2065, cerințele respective nu ar trebui să afecteze aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065, care continuă să se aplice furnizorilor de piețe online în cauză.
- (48) Angajamentul privind siguranța produselor, semnat inițial în 2018, la care au aderat de atunci mai mulți furnizori de piețe online, prevede o serie de angajamente voluntare privind siguranța produselor. Angajamentul privind siguranța produselor și-a dovedit rațiunea de a fi în ceea ce privește consolidarea protecției consumatorilor împotriva produselor periculoase vândute online. Pentru a consolida protecția consumatorilor prin evitarea daunelor aduse vieții, sănătății și siguranței acestora și pentru a asigura o concurență loială pe piața internă, furnizorii de piețe online sunt încurajați să își asume respectivele angajamente voluntare în scopul de a preveni reapariția listărilor unor produse periculoase deja retrase. Utilizarea tehnologiilor și a proceselor digitale, precum și îmbunătățirile aduse sistemelor de alertă, în special portalului „Safety Gate”, pot permite identificarea și comunicarea automată a produselor periculoase notificate și efectuarea de verificări automate aleatorii pe portalul „Safety Gate”.

⁽¹⁶⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă („Directiva privind comerțul electronic”) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).

- (49) În conformitate cu obligațiile specifice prevăzute în prezentul regulament, furnizorii de piețe online ar trebui să acționeze cu prudență cuvenită în ceea ce privește conținutul găzduit pe interfețele lor online care se referă la siguranța produselor. În consecință, prezentul regulament ar trebui să stabilească obligații de diligență pentru toți furnizorii de piețe online în ceea ce privește conținutul găzduit pe interfețele lor online care se referă la siguranța produselor.
- (50) În plus, în scopul unei supravegheri eficace a pieței, furnizorii de piețe online ar trebui să se înregistreze pe portalul „Safety Gate” și să indice, pe portalul „Safety Gate”, informațiile referitoare la punctul lor unic de contact pentru facilitarea comunicării informațiilor privind siguranța produselor. Comisia ar trebui să se asigure că înregistrarea este ușoară și accesibilă utilizatorilor. Punctul unic de contact în temeiul prezentului regulament ar putea fi același cu punctul de contact în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2022/2065, fără a pune în pericol obiectivul de a trata problemele legate de siguranța produselor într-un mod rapid și specific.
- (51) Furnizorii de piețe online ar trebui să desemneze un punct unic de contact pentru consumatori. Punctul unic respectiv de contact ar trebui să servească drept ghișeu unic pentru comunicările consumatorilor privind aspecte legate de siguranța produselor, care pot fi apoi redirectionate către unitatea de servicii corespunzătoare a unei piețe online. Acest lucru nu ar trebui să împiedice punerea la dispoziția consumatorilor a unor puncte de contact suplimentare pentru servicii specifice. Punctul unic de contact în temeiul prezentului regulament ar putea fi același cu punctul de contact prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2022/2065.
- (52) Pentru a putea respecta obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, în special în ceea ce privește respectarea la timp și în mod eficace a ordinelor autorităților publice, prelucrarea notificărilor altor părți terțe și cooperarea, la cerere, cu autoritățile de supraveghere a pieței în contextul măsurilor corective, furnizorii de piețe online ar trebui să dispună de un mecanism intern de gestionare a problemelor legate de siguranța produselor.
- (53) Articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 conferă autorităților de supraveghere a pieței, în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficace pentru a elimina un risc grav, competența de a solicita eliminarea conținutului care se referă la produsele conexe de pe o interfață online sau de a solicita afișarea explicită a unui avertisment în atenția utilizatorilor finali, atunci când aceștia accesează o interfață online. Competențele conferite autorităților de supraveghere a pieței prin articolul 14 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se aplice și prezentului regulament. Pentru a asigura o supraveghere eficace a pieței în temeiul prezentului regulament și pentru a evita prezența unor produse periculoase pe piața Uniunii, competențele respective ar trebui să se aplice în toate cazurile necesare și proporționale, precum și în cazul produselor care prezintă un risc mai puțin grav. Este esențial ca furnizorii de piețe online să respecte de urgență astfel de ordine. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să introducă termene obligatorii în acest sens. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2022/2065.
- (54) Ordinele care impun, de asemenea, furnizorului unei piețe online să elimine de pe interfața sa online orice conținut identic care se referă la oferta unui produs periculos specificată în ordin ar trebui să identifice elementele care vor determina și vor permite furnizorului unei piețe online să elimine oferte identice, pe baza informațiilor afișate de comercianți, în măsura în care furnizorului unei piețe online nu i se impune să efectueze o evaluare independentă a conținutului respectiv.
- (55) În cazul în care informațiile din sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” nu conțin o adresă URL (*Uniform Resource Locator*) exactă și, dacă este necesar, informații suplimentare care să permită identificarea conținutului care se referă la o ofertă privind un produs periculos, furnizorii de piețe online ar trebui totuși să ia în considerare informațiile transmise, cum ar fi identificatorii de produs, atunci când sunt disponibili, și alte informații privind trasabilitatea, în contextul oricăror măsuri pe care furnizorii de piețe online le adoptă din proprie inițiativă și care vizează detectarea, identificarea, eliminarea sau blocarea accesului la astfel de oferte de produse periculoase pe interfața lor online, după caz. Cu toate acestea, portalul „Safety Gate” ar trebui să fie modernizat și actualizat pentru a facilita detectarea de către furnizorii de piețe online a produselor nesigure și, în acest scop, ar trebui să fie posibilă punerea în aplicare a dispozițiilor din prezentul regulament privind eliminarea de pe interfețele online a conținutului care se referă la o ofertă privind un produs periculos prin intermediul unui sistem de notificare conceput și dezvoltat în cadrul portalului „Safety Gate”.

- (56) Obligațiile impuse prin prezentul regulament furnizorilor de piețe online nu ar trebui să constituie o obligație generală de a monitoriza informațiile pe care le transmit sau le stochează, nici să impună furnizorilor de piețe online să caute în mod activ fapte sau circumstanțe care să indice activități ilegale, cum ar fi vânzarea online de produse periculoase. Cu toate acestea, pentru a beneficia de exonerarea de răspundere pentru serviciile de găzduire în temeiul Directivei 2000/31/CE și al Regulamentului (UE) 2022/2065, furnizorii de piețe online ar trebui să elimine rapid din interfețele lor online conținutul care se referă la o ofertă privind un produs periculos, de îndată ce obțin informații efective cu privire la conținutul care se referă la o ofertă privind un produs periculos sau, în cazul acțiunilor în despăgubiri, de îndată ce iau cunoștință efectiv de un astfel de conținut, în special în cazurile în care furnizorul pieței online a fost informat cu privire la fapte sau circumstanțe pe baza cărora un operator economic diligent ar fi trebuit să identifice ilegalitatea în cauză. Furnizorii de piețe online ar trebui să prelucreză notificările privind conținutul care se referă la o ofertă privind un produs periculos, primite în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 2022/2065, în termenele suplimentare stabilite prin prezentul regulament. În plus, furnizorii de piețe online sunt încurajați să verifice produsele pe portalul „Safety Gate” înainte de a le pune la dispoziție pe interfața lor.
- (57) În sensul articolului 22 din Regulamentul (UE) 2022/2065 și în ceea ce privește siguranța produselor vândute online, coordonatorul serviciilor digitale ar trebui să ia în considerare, ca notificatori de încredere, la cererea acestora, în special organizațiile de consumatori și asociațiile care reprezintă interesele consumatorilor, precum și alte părți interesate relevante, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul respectiv.
- (58) Trasabilitatea produselor este fundamentală pentru supravegherea eficace a pieței produselor periculoase și pentru măsurile corective. De asemenea, consumatorii ar trebui să beneficieze de aceeași protecție împotriva produselor periculoase atât în cadrul canalelor de vânzare offline, cât și al celor online, inclusiv atunci când achiziționează produse pe piețele online. Pe baza dispozițiilor Regulamentului (UE) 2022/2065 referitoare la trasabilitatea comercianților, furnizorii de piețe online nu ar trebui să permită listarea ofertei unui anumit produs pe platformele lor, cu excepția cazului în care comerciantul a furnizat toate informațiile referitoare la siguranța și trasabilitatea produselor, astfel cum sunt detaliate în prezentul regulament. Informațiile respective ar trebui să fie afișate odată cu listarea produselor, astfel încât consumatorii să poată beneficia de aceleași informații puse la dispoziție online și offline. Cu toate acestea, furnizorii de piețe online nu ar trebui să fie responsabili de verificarea caracterului complet, a corectitudinii și a exactității informațiilor în sine, întrucât comerciantul relevant are obligația de a asigura trasabilitatea produselor.
- (59) De asemenea, este important ca furnizorii de piețe online să coopereze îndeaproape cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu comercianții și cu operatorii economici relevanți în ceea ce privește siguranța produselor. Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 impune furnizorilor de servicii ale societății informaționale obligația de a coopera cu autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește produsele care intră sub incidența regulamentului respectiv. Prin urmare, obligația respectivă ar trebui să fie extinsă la toate produsele de consum. De exemplu, autoritățile de supraveghere a pieței îmbunătățesc în mod constant instrumentele tehnologice pe care le utilizează pentru supravegherea pieței online în scopul de a identifica produsele periculoase vândute online. Pentru ca instrumentele respective să fie operaționale, furnizorii de piețe online ar trebui să acorde acces la interfețele lor. În plus, în scopul asigurării siguranței produselor, autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea să extragă date de pe o interfață online, pe baza unei cereri motivate, în cazul unor obstacole tehnice instituite de furnizorii de piețe online sau de vânzătorii online. Furnizorii de piețe online ar trebui, de asemenea, să coopereze în ceea ce privește rechemarea produselor și raportarea accidentelor.
- (60) Cadrul juridic pentru supravegherea pieței produselor reglementat de legislația de armonizare a Uniunii și prevăzut în Regulamentul (UE) 2019/1020 și cadrul juridic pentru supravegherea pieței produselor reglementat de prezentul regulament ar trebui să fie cât mai coerente posibil. Prin urmare, este necesar să se alinieze cele două seturi de dispoziții în ceea ce privește activitățile, obligațiile, competențele și măsurile în materie de supraveghere a pieței, precum și cooperarea dintre autoritățile de supraveghere a pieței. În acest scop, articolul 10, articolul 11 alineatele (1)-(7), articolele 12-15, articolul 16 alineatele (1)-(5), articolele 18 și 19 și articolele 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 ar trebui să se aplice și produselor reglementate de prezentul regulament.

- (61) În temeiul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁸⁾ (Codul vamal al Uniunii), produsele din țări terțe destinate a fi puse la dispoziție pe piața Uniunii sau destinate uzului sau consumului privat pe teritoriul vamal al Uniunii sunt plasate sub regimul vamal de „punere în liberă circulație”. Regimul respectiv vizează îndeplinirea formalităților prevăzute în ceea ce privește importul mărfurilor, inclusiv asigurarea respectării dispozițiilor aplicabile din dreptul Uniunii, astfel încât mărfurile respective să poată fi puse la dispoziție pe piața Uniunii ca orice produs fabricat în Uniune. În ceea ce privește siguranța consumatorilor, produsele în cauză trebuie să respecte prezentul regulament și, în special, cerința generală de siguranță prevăzută în prezentul regulament.
- (62) Capitolul VII din Regulamentul (UE) 2019/1020, care stabilește normele de control privind produsele care intră pe piața Uniunii, este deja direct aplicabil produselor reglementate de prezentul regulament. Autoritățile responsabile de controalele respective ar trebui să le efectueze pe baza analizei riscurilor, astfel cum se menționează la articolele 46 și 47 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, în legislația de punere în aplicare și în orientările aferente. Prin urmare, prezentul regulament nu modifică în niciun fel capitolul VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 și modul în care autoritățile responsabile cu controlul produselor care intră pe piața Uniunii se organizează și își desfășoară activitățile.
- (63) Statele membre ar trebui să se asigure că orice măsură adoptată de autoritățile lor competente în temeiul prezentului regulament face obiectul unor căi de atac judiciare eficace în conformitate cu articolul 47 din Cartă.
- (64) Pentru a asigura siguranța produselor, autoritățile naționale ar trebui să aibă posibilitatea de a completa activitățile tradiționale de supraveghere a pieței axate pe siguranța produselor cu activități de supraveghere a pieței axate pe procedurile interne de verificare a conformității instituite de operatorii economici. Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să poată solicita producătorului să indice ce alte produse – fabricate prin aceeași procedură sau care conțin aceleași componente considerate a prezenta un risc sau care fac parte din același lot de producție – sunt afectate de același risc.
- (65) Statele membre ar trebui să se asigure, de asemenea, că autoritățile de supraveghere a pieței dispun de cunoștințe de specialitate și resurse suficiente pentru toate activitățile lor de asigurare a respectării legii.
- (66) Pe baza unor indicatori de realizare care ar permite măsurarea eficacității legislației Uniunii privind siguranța produselor, ar trebui să se instituie un schimb de informații între statele membre și Comisie cu privire la aplicarea prezentului regulament.
- (67) Ar trebui să existe un schimb eficace, rapid și precis de informații privind produsele periculoase, pentru a asigura că se adoptă măsurile adecvate în raport cu aceste produse și, prin urmare, pentru a proteja sănătatea și siguranța consumatorilor.
- (68) RAPEX ar trebui modernizat pentru a permite luarea de măsuri corective mai eficiente în întreaga Uniune în privința produselor care prezintă un risc ce depășește teritoriul unui singur stat membru. Pentru o mai mare claritate și o mai bună informare a consumatorilor, este oportun să se modifice abrevierea RAPEX în „Safety Gate”. „Safety Gate” cuprinde trei elemente: primul, un sistem de alertă rapidă pentru produse nealimentare periculoase, prin care autoritățile naționale și Comisia pot face schimb de informații cu privire la astfel de produse (sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”); al doilea, un portal web pentru informarea publicului și pentru a-i permite acestuia să depună reclamații (portalul „Safety Gate”); și al treilea, un portal web care să permită întreprinderilor să își respecte obligația de a informa autoritățile și consumatorii cu privire la produsele periculoase și la accidente („Safety Business Gateway”). Ar trebui să existe interfețe între diferitele elemente ale „Safety Gate”. Sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” este sistemul intern prin care autoritățile și Comisia fac schimb de informații despre măsurile privind produsele periculoase și poate include informații confidențiale. Un extras din alerte ar trebui să fie publicat pe portalul „Safety Gate”, pentru a informa publicul în legătură cu produsele periculoase. „Safety Business Gateway” este portalul online prin intermediul căruia întreprinderile informează autoritățile de supraveghere a pieței din

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

statele membre cu privire la produsele periculoase și la accidente. Comisia ar trebui să elaboreze o soluție tehnică pentru a asigura că informațiile înregistrate de întreprinderi în portalul „Safety Business Gateway”, menite să alerteze consumatorii, pot fi puse la dispoziția consumatorilor pe portalul „Safety Gate” fără întârzieri nejustificate. În plus, Comisia ar trebui să dezvolte o interfață interoperabilă care să le permită furnizorilor de piețe online să își conecteze interfețele cu portalul „Safety Gate” într-un mod ușor, rapid și fiabil.

- (69) Statele membre ar trebui să notifice în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” atât măsurile corective obligatorii, cât și măsurile corective voluntare care împiedică sau restricționează posibila comercializare a unui produs sau impun condiții specifice privind posibila comercializare a unui produs din cauza unui risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sau, în cazul produselor reglementate de Regulamentul (UE) 2019/1020, din cauza unui risc care afectează, de asemenea, alte interese publice relevante ale utilizatorilor finali.
- (70) În temeiul articolului 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020, autoritățile statelor membre trebuie să notifice, prin intermediul sistemului de informare și comunicare menționat la articolul respectiv, măsurile luate împotriva produselor care intră sub incidența regulamentului respectiv și care prezintă un risc mai puțin grav, în timp ce măsurile corective luate cu privire la produsele reglementate de prezentul regulament care prezintă un risc mai puțin grav ar putea fi, de asemenea, notificate în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”. Statele membre și Comisia ar trebui să pună la dispoziția publicului informații referitoare la riscurile pe care le prezintă produsele pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. Este oportun pentru consumatori și întreprinderi ca toate informațiile privind măsurile corective luate împotriva produselor care prezintă un risc grav să fie incluse în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”, astfel încât informațiile relevante privind produsele periculoase să poată să fie puse la dispoziția publicului prin intermediul portalului „Safety Gate”. Este important să se asigure că toate informațiile respective sunt disponibile în limba sau limbile oficiale ale statului membru de reședință a consumatorului și sunt redactate în mod clar și ușor de înțeles. Prin urmare, statele membre sunt încurajate să notifice în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” toate măsurile corective privind produsele care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.
- (71) În cazul în care informațiile trebuie să fie notificate în sistemul de informare și comunicare în conformitate cu Regulamentul (UE) 2019/1020, există posibilitatea ca astfel de notificări să fie transmise direct în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” sau să fie generate în cadrul sistemului de informare și comunicare pentru supravegherea pieței prevăzut la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. În acest scop, Comisia ar trebui să gestioneze și să dezvolte în continuare interfața care a fost creată pentru transferul de informații între sistemul respectiv de informare și comunicare și sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”, pentru a evita dubla înregistrare a datelor și pentru a facilita un astfel de transfer.
- (72) Comisia ar trebui să gestioneze și să dezvolte în continuare portalul web „Safety Business Gateway”, care le permite operatorilor economici să își respecte obligațiile de a informa autoritățile de supraveghere a pieței și consumatorii cu privire la produsele periculoase pe care le-au pus la dispoziție pe piață. Acesta ar trebui să permită un schimb de informații rapid și eficient între operatorii economici și autoritățile naționale și să faciliteze informațiile transmise consumatorilor de către operatorii economici.
- (73) Ar putea exista cazuri în care este necesar să se abordeze un risc grav la nivelul Uniunii și în care riscul respectiv nu poate fi combătut în mod satisfăcător prin măsuri luate de statul membru în cauză sau prin orice altă procedură în temeiul dreptului Uniunii. Acesta ar putea fi, în special, cazul noilor riscuri emergente sau al celor care afectează consumatorii vulnerabili. Din acest motiv, Comisia ar trebui să poată adopta măsuri fie din proprie inițiativă, fie la cererea statelor membre. Aceste măsuri ar trebui adaptate la gravitatea și urgența situației. În plus, este necesar să se prevadă un mecanism adecvat prin care Comisia să poată adopta măsuri provizorii imediat aplicabile.
- (74) Determinarea riscului privind un produs și nivelul acestuia se bazează pe o evaluare a riscurilor efectuată de actorii relevanți. Atunci când efectuează o astfel de evaluare a riscurilor, statele membre ar putea obține rezultate diferite în ceea ce privește prezența unui risc sau nivelul acestuia. Acest lucru ar putea pune în pericol, atât pentru consumatori, cât și pentru operatorii economici, funcționarea corectă a pieței interne și condițiile de concurență echitabile. Prin urmare, ar trebui să fie stabilit un mecanism care să îi permită Comisiei să emită un avis cu privire la chestiunea în litigiu.

- (75) Comisia ar trebui să întocmească un raport periodic cu privire la aplicarea mecanismului în temeiul articolului 29, care ar trebui să fie prezentat rețelei europene a autorităților statelor membre competente în domeniul siguranței produselor în cadrul prezentului regulament (denumită în continuare „Rețeaua pentru siguranța consumatorilor”). Raportul respectiv ar trebui să identifice principalele criterii aplicate de statele membre pentru evaluarea riscurilor și impactul acestora asupra pieței interne și asupra unui nivel egal de protecție a consumatorilor, cu scopul de a le permite statelor membre și Comisiei să armonizeze abordările și criteriile de evaluare a riscurilor.
- (76) Rețeaua pentru siguranța consumatorilor consolidează cooperarea dintre statele membre în ceea ce privește asigurarea respectării normelor în materie de siguranță a produselor. În special, aceasta facilitează activitățile de schimb de informații, organizarea de activități comune de supraveghere a pieței și schimbul de cunoștințe de specialitate și de bune practici. Aceasta ar trebui să contribuie, de asemenea, la armonizarea metodologiilor de colectare a datelor privind siguranța produselor și la creșterea interoperabilității dintre sistemele de informații regionale, sectoriale, naționale și europene pentru siguranța produselor. Rețeaua pentru siguranța consumatorilor ar trebui să fie reprezentată în mod corespunzător și să participe la activitățile de coordonare și cooperare ale Rețelei Uniunii pentru conformitatea produselor prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020, ori de câte ori este necesară o coordonare a activităților care intră în domeniul de aplicare al ambelor regulamente, pentru a asigura eficacitatea acestora.
- (77) Pentru a menține coerența cadrului juridic de supraveghere a pieței și, în același timp, pentru a asigura o cooperare eficace între Rețeaua pentru siguranța consumatorilor și Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor, în scopul coordonării și cooperării structurate între autoritățile de aplicare a legii din statele membre și Comisie prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020, este necesar ca activitățile menționate la articolele 11, 12, 13 și 21 din Regulamentul (UE) 2019/1020 să includă, pe lângă Rețeaua Uniunii pentru conformitatea produselor, și Rețeaua pentru siguranța consumatorilor.
- (78) Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să desfășoare activități comune cu alte autorități sau organizații care reprezintă operatorii economici sau consumatorii, în vederea promovării siguranței produselor și a identificării produselor periculoase, inclusiv a celor care sunt oferite spre vânzare online. În acest sens, autoritățile de supraveghere a pieței și Comisia, după caz, ar trebui să se asigure că alegerea produselor și a producătorilor, precum și activitățile desfășurate nu creează situații care ar putea denatura concurența sau ar putea afecta obiectivitatea, independența și imparțialitatea părților. Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să pună la dispoziția publicului acordurile privind activitățile comune cât mai curând posibil, cu condiția ca o astfel de publicare să nu pună în pericol eficacitatea activităților care urmează să fie întreprinse.
- (79) Comisia ar trebui să organizeze, în mod regulat, o activitate comună în cadrul căreia autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să efectueze inspecții ale produselor achiziționate sub o identitate falsă online sau offline, în special ale produselor care sunt cel mai frecvent notificate pe portalul „Safety Gate”.
- (80) Acțiunile de control simultane și coordonate (denumite în continuare „acțiuni de verificare”) sunt acțiuni specifice de aplicare a legii, care ar putea spori și mai mult siguranța produselor și, prin urmare, ar trebui să se desfășoare pentru a identifica încălcările online și offline ale prezentului regulament. În special, ar trebui efectuate acțiuni de verificare atunci când tendințele pieței, reclamațiile consumatorilor sau alte indicații sugerează că anumite produse sau categorii de produse sunt adesea considerate ca prezentând un risc grav.
- (81) Ar trebui asigurat, în general, accesul public la informațiile despre siguranța produselor de care dispun autoritățile. Cu toate acestea, atunci când se pun la dispoziția publicului informații privind siguranța produselor, secretul profesional, astfel cum este menționat la articolul 339 din TFUE, ar trebui protejat într-un mod care să fie compatibil cu necesitatea asigurării eficienței activităților de supraveghere a pieței și a măsurilor de protecție.
- (82) Reclamațiile sunt importante pentru sensibilizarea autorităților naționale cu privire la siguranța și eficacitatea activităților de supraveghere și control legate de produsele periculoase. Prin urmare, statele membre ar trebui să le acorde consumatorilor și altor părți interesate, cum ar fi asociațiile de consumatori și operatorii economici, posibilitatea de a depune astfel de reclamații.

- (83) Interfața publică a sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”, portalul „Safety Gate”, permite publicului larg, inclusiv consumatorilor, operatorilor economici și furnizorilor de piețe online, să fie informat cu privire la măsurile corective luate împotriva produselor periculoase prezente pe piața Uniunii. O secțiune separată a portalului „Safety Gate” le permite consumatorilor să informeze Comisia cu privire la produsele aflate pe piață care prezintă un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor. După caz, Comisia ar trebui să asigure măsuri subsecvente adecvate, în special prin transmiterea acestor informații autorităților naționale în cauză. Baza de date și website-ul „Safety Gate” ar trebui să fie ușor accesibile persoanelor cu dizabilități.
- (84) După verificarea exactității informațiilor primite de la consumatori și de la alte părți interesate, Comisia ar trebui să asigure măsuri subsecvente adecvate. În special, Comisia ar trebui să transmită informațiile statelor membre relevante, astfel încât autoritatea competentă de supraveghere a pieței să poată acționa în mod corespunzător și astfel cum este necesar. Este important să se pună la dispoziția consumatorilor și a altor părți interesate informații corespunzătoare cu privire la acțiunea Comisiei.
- (85) Atunci când un produs deja vândut consumatorilor se dovedește a fi periculos, ar putea fi necesar ca acesta să fie rechemat, pentru a proteja consumatorii din Uniune. Este posibil ca consumatorii să nu aibă cunoștință de faptul că dețin un produs rechemat. Prin urmare, pentru a spori eficacitatea rechemării, este important ca informațiile în acest sens să parvină unui număr cât mai mare de consumatori vizați. Contactul direct este cea mai eficientă metodă de creștere a gradului de sensibilizare a consumatorilor cu privire la rechemări și de încurajare a acțiunilor. Acesta este, de asemenea, canalul de comunicare preferat pentru toate grupurile de consumatori. Pentru a garanta siguranța consumatorilor, este important ca aceștia să fie informați într-un mod rapid și fiabil. Prin urmare, operatorii economici și, atunci când este cazul, furnizorii de piețe online ar trebui să utilizeze datele clienților aflate la dispoziția lor pentru a informa consumatorii cu privire la rechemările și avertismentele privind siguranța referitoare la produsele pe care le-au achiziționat. Prin urmare, este necesar ca operatorilor economici și furnizorilor de piețe online să li se impună obligația legală de a utiliza orice date ale clienților aflate deja la dispoziția lor pentru a informa consumatorii cu privire la rechemări și la avertismentele privind siguranța. În acest sens, operatorii economici și furnizorii de piețe online ar trebui să se asigure că includ posibilitatea de a contacta direct clienții în cazul unei rechemări sau al unui avertisment privind siguranța care îi afectează în programele existente de fidelizare a clienților și în sistemele de înregistrare a produselor, prin care li se solicită clienților, după ce au achiziționat un produs, să comunice producătorului, în mod voluntar, anumite informații, cum ar fi numele, datele de contact, modelul produsului sau numărul de serie. Simplul fapt că rechemările sunt direcționate către consumatori nu ar trebui să îi împiedice pe operatorii economici și furnizorii de piețe online să îi informeze pe toți clienții cu privire la un anunț de rechemare a unui produs, și nici să ofere măsuri reparatorii altor utilizatori finali. Operatorii economici și furnizorii de piețe online ar trebui încurajați să ia astfel de măsuri, în special în cazul microîntreprinderilor și al întreprinderilor mici care acționează în calitate de consumatori.
- (86) Consumatorii ar trebui încurajați să înregistreze produsele pentru a primi informații cu privire la rechemări și avertismente privind siguranța. Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a specifica faptul că, pentru anumite produse sau categorii de produse, consumatorii ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a înregistra un produs pe care l-au achiziționat pentru a fi notificați direct despre o rechemare sau despre un avertisment privind siguranța referitoare la produsul respectiv. La stabilirea produselor sau a categoriilor de produse care fac obiectul cerinței respective, ar trebui să se acorde atenția cuvenită ciclului de viață al produselor sau categoriilor de produse în cauză, precum și riscurilor pe care le prezintă produsele, frecvenței rechemărilor și categoriei de utilizatori ai produselor, în special consumatorilor vulnerabili.
- (87) O treime dintre consumatori continuă să utilizeze produse periculoase, în pofida faptului că au luat cunoștință de existența unui anunț de rechemare, în special deoarece anunțurile de rechemare sunt redactate într-un mod complex sau minimizează riscul în cauză. Prin urmare, anunțul de rechemare ar trebui să fie clar, transparent și să descrie în mod clar riscul în cauză, evitând orice termeni, expresii sau alte elemente care ar putea reduce percepția consumatorilor cu privire la risc. De asemenea, consumatorii ar trebui să poată obține mai multe informații, dacă este necesar, prin intermediul unui număr de telefon gratuit sau al altui instrument interactiv.
- (88) Pentru a încuraja răspunsul consumatorilor la rechemări, este, de asemenea, important ca acțiunile necesare din partea consumatorilor să fie cât mai simple posibil și ca măsurile reparatorii oferite să fie eficiente, gratuite și prompte. Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁹⁾ oferă consumatorilor măsuri reparatorii contractuale în cazul unei neconformități a bunurilor fizice care exista la momentul livrării și care a devenit evidentă în decursul perioadei de răspundere contractuală stabilite de statele membre în conformitate cu

⁽¹⁹⁾ Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă. Articolul 14 din Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁰⁾ se aplică și în ceea ce privește suporturile materiale, cum ar fi DVD-urile, CD-urile, stick-urile USB și cardurile de memorie, utilizate pentru a transporta un conținut digital. Totuși, situațiile în care produsele periculoase sunt rechemate de pe piață justifică existența unui set specific de norme care ar trebui să fie aplicate fără a aduce atingere măsurilor reparatorii contractuale, deoarece obiectivele lor sunt diferite. În timp ce măsurile reparatorii contractuale au scopul de a remedia neconformitatea bunurilor cu contractul, măsurile reparatorii în cazul unei rechemări servesc atât la eliminarea produselor periculoase de pe piață, cât și drept măsură reparatorie adecvată pentru consumator. În consecință, există diferențe majore între cele două seturi de măsuri reparatorii potențiale: în primul rând, în cazul rechemării unui produs în temeiul prezentului regulament, nu ar trebui să existe nicio limită de timp pentru activarea măsurilor reparatorii; în al doilea rând, consumatorul ar trebui să aibă dreptul de a solicita măsuri reparatorii de la operatorul economic relevant, nu neapărat de la comerciant. În plus, în cazul unei rechemări, consumatorul nu ar trebui să fie nevoit să demonstreze că produsul este periculos.

- (89) Având în vedere obiectivele diferite ale măsurilor reparatorii prevăzute în cazul rechemării unui produs periculos și ale măsurilor reparatorii în caz de neconformitate a bunurilor cu contractul, consumatorii ar trebui să utilizeze sistemul corespunzător situației relevante. De exemplu, dacă consumatorul primește un anunț de rechemare cu o descriere a măsurilor reparatorii aflate la dispoziția consumatorului, acesta ar trebui să acționeze în conformitate cu instrucțiunile din notificarea de rechemare. Totuși, acesta nu ar trebui să fie privat de posibilitatea de a solicita despăgubiri din partea vânzătorului pe baza neconformității bunurilor periculoase cu contractul.
- (90) Odată ce consumatorul a beneficiat de măsuri reparatorii în urma unei rechemări, consumatorul nu poate avea dreptul la o măsură reparatorie pentru neconformitatea bunului cu contractul din motive legate de faptul că produsul este periculos deoarece neconformitatea nu mai există. În mod similar, dacă consumatorul invocă drepturile consumatorului la o măsură reparatorie în temeiul Directivei (UE) 2019/770 sau al Directivei (UE) 2019/771, consumatorul nu are dreptul la o măsură reparatorie în temeiul prezentului regulament pentru aceeași problemă de siguranță. Cu toate acestea, dacă nu sunt îndeplinite alte cerințe de conformitate referitoare la același bun, vânzătorul ar rămâne răspunzător pentru o astfel de neconformitate a bunului cu contractul, chiar dacă a existat o măsură reparatorie acordată consumatorului în urma unei rechemări a unui produs periculos.
- (91) Operatorii economici care inițiază o rechemare a unui produs ar trebui să le ofere consumatorilor cel puțin două opțiuni între reparare, înlocuire sau rambursarea adecvată a valorii produsului rechemat, cu excepția cazurilor în care acest lucru este imposibil sau disproporționat. Posibilitatea consumatorilor de a alege între mai multe măsuri reparatorii poate îmbunătăți eficacitatea unei rechemări. În plus, pentru a spori eficacitatea rechemărilor, ar trebui încurajate stimulentele, cum ar fi reducerile sau cupoanele valorice, pentru a motiva consumatorii să participe la rechemare. Repararea produsului ar trebui considerată drept o măsură reparatorie posibilă numai dacă poate fi asigurat faptul că produsul reparat este sigur. Valoarea rambursării ar trebui să fie cel puțin egală cu prețul plătit de consumator, fără a aduce atingere unei compensații suplimentare, astfel cum se prevede în dreptul intern. Dacă nu este disponibilă nicio dovadă a prețului plătit, ar trebui să se acorde totuși o rambursare adecvată a valorii produsului rechemat. În cazul rechemării suportului material al conținutului digital în înțelesul articolului 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/770, rambursarea ar trebui să acopere toate sumele plătite de consumator în temeiul contractului, astfel cum se prevede la articolul 16 alineatul (1) din directiva respectivă. Nicio măsură reparatorie nu ar trebui să aducă atingere dreptului consumatorilor la despăgubiri în temeiul dreptului intern.
- (92) Măsurile reparatorii oferite în cazul unei rechemări din motive de siguranță a unui produs nu ar trebui să reprezinte o sarcină excesivă pentru consumatori și nici să îi pună în pericol. Dacă măsura reparatorie implică și eliminarea produsului rechemat, această eliminare ar trebui efectuată ținând seama în mod corespunzător de obiectivele de mediu și de durabilitate stabilite la nivelul Uniunii și la nivel național. În plus, repararea de către consumatori ar trebui considerată o măsură reparatorie posibilă numai dacă aceasta poate fi efectuată cu ușurință și în siguranță de către consumator, de exemplu prin înlocuirea unei baterii sau prin tăierea unor șnururi excesiv de lungi pe un articol de îmbrăcăminte pentru copii, atunci când acest lucru este prevăzut în notificarea de rechemare. În plus, repararea de către consumator nu ar trebui să aducă atingere drepturilor consumatorilor în temeiul Directivelor (UE) 2019/770 și (UE) 2019/771. Prin urmare, în astfel de situații, operatorii economici nu ar trebui să oblige consumatorii să repare un produs periculos.

⁽²⁰⁾ Directiva (UE) 2019/770 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de furnizare de conținut digital și de servicii digitale (JO L 136, 22.5.2019, p. 1).

- (93) Prezentul regulament ar trebui, de asemenea, să încurajeze operatorii economici și furnizorii de piețe online să încheie memorandumuri de înțelegere voluntare cu autoritățile competente, cu Comisia sau cu organizațiile care reprezintă consumatorii sau operatorii economici cu scopul a-și asuma angajamente voluntare legate de siguranța produselor care depășesc obligațiile legale prevăzute în dreptul Uniunii.
- (94) Consumatorilor ar trebui să li se permită să își exercite drepturile în legătură cu obligațiile impuse operatorilor economici sau furnizorilor de piețe online în temeiul prezentului regulament prin intermediul acțiunilor în reprezentare, în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾. În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă că Directiva (UE) 2020/1828 se aplică acțiunilor în reprezentare privind încălcări ale prezentului regulament care aduc atingere sau pot aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor. Prin urmare, anexa I la directiva menționată ar trebui să fie modificată în consecință. Statele membre sunt cele care trebuie să se asigure că modificarea respectivă este reflectată în măsurile de transpunere pe care le adoptă în conformitate cu directiva menționată, chiar dacă adoptarea de măsuri naționale de transpunere în această privință nu este o condiție pentru aplicabilitatea respectivei menționate în ceea ce privește respectivele acțiuni în reprezentare. Aplicabilitatea directivei menționate în cazul acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcării de către operatorii economici sau de către furnizorii de piețe online a dispozițiilor prezentului regulament care aduce atingere sau poate aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor ar trebui să înceapă de la data aplicării prezentului regulament. Până la acea dată, consumatorii ar trebui să se poată baza pe aplicabilitatea Directivei (UE) 2020/1828, în conformitate cu punctul 8 din anexa I la directiva respectivă.
- (95) Uniunea ar trebui să fie în măsură să coopereze și să facă schimb de informații referitoare la siguranța produselor cu autoritățile de reglementare din țări terțe sau cu organizații internaționale în cadrul acordurilor încheiate între Uniune și țări terțe sau organizații internaționale sau al aranjamentelor stabilite între Comisie și autoritățile din țări terțe sau organizații internaționale, inclusiv pentru a preveni circulația produselor periculoase pe piață. O astfel de cooperare și un astfel de schimb de informații ar trebui să respecte normele Uniunii în materie de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal. Datele cu caracter personal ar trebui să fie transferate numai în măsura în care un astfel de schimb este necesar exclusiv în scopul protecției sănătății sau a siguranței consumatorilor.
- (96) Schimbul sistematic de informații între Comisie și țările terțe sau organizațiile internaționale cu privire la siguranța produselor de consum și la măsurile preventive, restrictive și reparatorii ar trebui să se bazeze pe reciprocitate, ceea ce implică un schimb de informații echivalent, dar nu neapărat identic, în beneficiul reciproc. Un schimb de informații cu o țară terță producătoare de bunuri destinate pieței Uniunii ar putea consta în trimiterea de către Comisie a anumitor informații din sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” cu privire la produsele originare din respectiva țară terță. În schimb, respectiva țară terță ar putea trimite informații cu privire la măsurile subsecvente luate pe baza notificărilor primite. O astfel de cooperare ar putea contribui la obiectivul de a opri produsele periculoase la sursă și de a le împiedica să ajungă pe piața Uniunii.
- (97) Pentru a avea un efect de descurajare semnificativ asupra operatorilor economici și, atunci când este cazul, asupra furnizorilor de piețe online, astfel încât să se prevină introducerea pe piață de produse periculoase, sancțiunile ar trebui să țină seama de tipul de încălcare, de avantajul posibil pentru operatorul economic sau furnizorul de piețe online și de tipul și gravitatea prejudiciului suferit de consumator. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționate și cu efect de descurajare.
- (98) Atunci când se impun sancțiuni, ar trebui să se acorde atenția cuvenită naturii, gravității și duratei încălcării în cauză. Aplicarea de sancțiuni ar trebui să fie proporțională și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, inclusiv cu garanțiile procedurale aplicabile și cu principiile Cartei.

⁽²¹⁾ Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

- (99) În vederea menținerii unui nivel ridicat de sănătate și siguranță a consumatorilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește identificarea și trasabilitatea produselor care prezintă un potențial risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, precum și în ceea ce privește funcționarea sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”, în special de a adopta modalitățile și procedurile pentru schimbul de informații privind măsurile comunicate prin intermediul sistemului de alertă rapidă „Safety Gate” și criteriile de evaluare a nivelului de risc. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽²²⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (100) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare care să îi permită să adopte cerințe specifice de siguranță, să stabilească indicatorii de realizare pe baza cărora statele membre trebuie să comunice date cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament; să specifice sarcinile și rolurile punctelor naționale unice de contact; să ia măsuri în ceea ce privește acțiunea Uniunii împotriva produselor care prezintă un risc grav; să adopte modalitățile de transmitere a informațiilor de către consumatori prin intermediul portalului „Safety Gate”; să precizeze detalii privind implementarea interfeței interoperabile pe portalul „Safety Gate”; să stabilească cerințele de înregistrare a produselor în scopul rechemării din motive de siguranță a produselor; și să adopte modelul de anunț de rechemare. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²³⁾.
- (101) Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare imediat aplicabile atunci când, în cazuri justificate corespunzător legate de sănătatea și siguranța consumatorilor, acestea sunt necesare din motive imperioase de urgență.
- (102) Comisia ar trebui să evalueze punerea în aplicare a sancțiunilor prevăzute în prezentul regulament în ceea ce privește eficacitatea și efectele de descurajare ale acestora și, după caz, să adopte o propunere legislativă referitoare la aplicarea lor.
- (103) Anumite dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 ar trebui să fie modificate pentru a ține seama de particularitățile prezentului regulament și, în special, de necesitatea de a determina cerințele specifice de siguranță în temeiul prezentului regulament înainte de a transmite cererea către organizația de standardizare europeană.
- (104) Directiva 87/357/CEE, care reglementează produsele de consum care, deși nu sunt produse alimentare, se aseamănă cu produsele alimentare și sunt susceptibile să fie confundate cu acestea, astfel încât consumatorii, în special copiii, ar putea să le introducă în gură, să le sugă sau să le înghită, ceea ce ar putea conduce la sufocare, otrăvire, perforarea sau obturarea tubului digestiv, a făcut obiectul unor interpretări controversate. În plus, directiva menționată a fost adoptată într-un moment în care domeniul de aplicare al cadrului juridic pentru siguranța produselor de consum era foarte limitat. Din aceste motive, Directiva 87/357/CEE ar trebui să fie abrogată și înlocuită cu prezentul regulament, în special cu dispozițiile prezentului regulament care asigură faptul că, în urma evaluării riscurilor, produsele care pot fi dăunătoare atunci când sunt introduse în gură, supte sau înghițite și care sunt susceptibile să fie confundate cu produsele alimentare din cauza formei, a mirosului, a culorii, a aspectului, a ambalajului, a etichetării, a volumului, a dimensiunii sau a altor caracteristici ale acestora ar trebui considerate periculoase. La evaluarea lor, autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să ia în considerare, printre altele, faptul că, astfel cum a statuat Curtea de Justiție a Uniunii Europene, nu este necesar să se demonstreze prin date obiective și dovedite că faptul de a introduce în gură, de a suga sau de a înghiți produse care imită alimentele poate implica riscuri precum sufocarea, otrăvirea sau perforarea sau obstrucționarea tubului digestiv. Cu toate acestea, autoritățile naționale competente ar trebui să evalueze de la caz la caz dacă astfel de produse sunt periculoase și să justifice evaluarea respectivă.

⁽²²⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (105) Pentru a le acorda operatorilor economici și furnizorilor de piețe online suficient timp pentru a se adapta la cerințele prezentului regulament, inclusiv la cerințele în materie de informare, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție suficientă după data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cursul căreia produsele reglementate de Directiva 2001/95/CE care sunt în conformitate cu directiva respectivă să poată fi încă introduse pe piață. Prin urmare, statele membre nu ar trebui să împiedice punerea la dispoziție pe piață a unor astfel de produse, inclusiv a ofertelor de vânzare.
- (106) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume îmbunătățirea funcționării pieței interne, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a consumatorilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere necesitatea unui grad ridicat de colaborare și coordonare a acțiunilor între autoritățile competente ale statelor membre și a unui mecanism de schimb rapid și eficient de informații privind produsele periculoase în Uniune, dar, având în vedere caracterul specific al problemei, care afectează întreaga Uniune, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.
- (107) În cazul în care, în sensul prezentului regulament, este necesar să se prelucreze date cu caracter personal, o astfel de prelucrare ar trebui să se realizeze în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament face obiectul Regulamentelor (UE) 2016/679 ⁽²⁴⁾ și (UE) 2018/1725 ⁽²⁵⁾ și al Directivei 2002/58/CE ⁽²⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, după caz. Atunci când consumatorii raportează un produs pe portalul „Safety Gate”, ar trebui stocate numai acele date cu caracter personal care sunt necesare pentru raportarea produsului periculos și timp de cel mult cinci ani de la înregistrarea datelor respective. Producătorii și importatorii ar trebui să păstreze registrul reclamațiilor consumatorilor numai atât timp cât acest lucru este necesar în scopul prezentului regulament. În cazul în care producătorii și importatorii sunt persoane fizice, aceștia ar trebui să își dezvăluie numele pentru a se asigura că consumatorul este în măsură să identifice produsul în scopul trasabilității.
- (108) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 din Regulamentul (UE) 2018/1725,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectivul și obiectul

- (1) Obiectivul prezentului regulament este îmbunătățirea funcționării pieței interne, asigurând în același timp un nivel înalt de protecție a consumatorilor.
- (2) Prezentul regulament stabilește norme esențiale privind siguranța produselor de consum introduse sau puse la dispoziție pe piață.

⁽²⁴⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

⁽²⁶⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice (Directiva privind viața privată și comunicațiile electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

*Articolul 2***Domeniul de aplicare**

(1) Prezentul regulament se aplică produselor introduse sau puse la dispoziție pe piață, în măsura în care în dreptul Uniunii care reglementează siguranța produselor în cauză nu există dispoziții specifice care au același obiectiv.

În cazul în care produsele sunt supuse unor cerințe de siguranță specifice impuse de dreptul Uniunii, prezentul regulament se aplică numai aspectelor și riscurilor sau categoriilor de riscuri care nu sunt acoperite de cerințele respective.

În ceea ce privește produsele care fac obiectul unor cerințe specifice impuse de legislația de armonizare a Uniunii, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 27:

- (a) capitolul II nu se aplică în măsura în care sunt vizate riscurile sau categoriile de riscuri acoperite de legislația de armonizare a Uniunii;
- (b) capitolul III secțiunea 1, capitolele V și VII și capitolele IX-XI nu se aplică.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) medicamentelor de uz uman sau veterinar;
- (b) alimentelor;
- (c) furajelor;
- (d) plantelor și animalelor vii, organismelor modificate genetic și microorganismelor modificate genetic utilizate în condiții de izolare, precum și produselor de origine vegetală și animală direct legate de reproducerea lor viitoare;
- (e) subproduselor de origine animală și produselor derivate;
- (f) produselor de protecție a plantelor;
- (g) echipamentelor cu care se deplasează sau călătoresc consumatorii, în cazul în care echipamentele respective sunt exploatate direct de un furnizor de servicii în contextul unui serviciu de transport furnizat consumatorilor și nu sunt exploatate de consumatori înșiși;
- (h) aeronavelor menționate la articolul 2 alineatul (3) litera (b) din Regulamentul (UE) 2018/1139;
- (i) antichităților.

(3) Prezentul regulament se aplică produselor introduse sau puse la dispoziție pe piață, indiferent dacă sunt noi, utilizate, reparate sau recondiționate. Prezentul regulament nu se aplică produselor care necesită să fie reparate sau recondiționate înainte de a fi utilizate, în cazul în care aceste produse sunt introduse sau puse la dispoziție pe piață și marcate în mod clar ca atare.

(4) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor prevăzute de dreptul Uniunii privind protecția consumatorilor.

(5) Prezentul regulament se aplică ținând seama în mod corespunzător de principiul precauției.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „produs” înseamnă orice articol, fie că este sau nu interconectat cu alte articole, furnizat sau pus la dispoziție, contra cost sau gratuit, inclusiv în contextul furnizării unui serviciu, care este destinat consumatorilor sau care este susceptibil, în condiții care pot fi prevăzute în mod rezonabil, să fie utilizat de consumatori chiar dacă nu le este destinat;
2. „produs sigur” înseamnă orice produs care, în condiții de utilizare normale sau care pot fi prevăzute în mod rezonabil, care includ și durata efectivă de utilizare, nu prezintă niciun risc sau prezintă doar riscurile minime compatibile cu utilizarea produsului, considerate ca fiind acceptabile și respectând un nivel ridicat de protecție a siguranței și a sănătății consumatorilor;
3. „produs periculos” înseamnă orice produs care nu este un „produs sigur”;

4. „risc” înseamnă combinația dintre probabilitatea apariției unui pericol de vătămare și gradul de gravitate a respectivei vătămări;
5. „risc grav” înseamnă un risc care, pe baza unei evaluări a riscurilor și luând în considerare utilizarea normală și previzibilă a produsului, se consideră că necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv în cazurile în care efectele riscului nu sunt imediate;
6. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare, pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;
7. „introducere pe piață” înseamnă punerea la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;
8. „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs sau care comandă proiectarea sau fabricarea unui produs și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială proprie;
9. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în interiorul Uniunii, care a primit un mandat scris din partea unui producător pentru a acționa în numele acestuia pentru sarcini specifice în ceea ce privește obligațiile acestuia din urmă în temeiul prezentului regulament;
10. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune și care introduce un produs dintr-o țară terță pe piața Uniunii;
11. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune un produs la dispoziție pe piață;
12. „furnizor de servicii de logistică” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care oferă, în cursul activității comerciale, cel puțin două dintre următoarele servicii: depozitare, ambalare, adresare și expediere, fără a avea proprietatea asupra produselor respective, cu excepția serviciilor poștale, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 din Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁷⁾, a serviciilor de livrare de colete, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁸⁾, și a oricăror alte servicii poștale sau de transport de mărfuri;
13. „operator economic” înseamnă producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, furnizorul de servicii de logistică sau orice altă persoană fizică sau juridică ce face obiectul obligațiilor referitoare la fabricarea produselor sau la punerea lor la dispoziție pe piață în conformitate cu prezentul regulament;
14. „furnizor al unei piețe online” înseamnă un furnizor al unui serviciu intermediar care utilizează o interfață online care le permite consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții pentru vânzarea de produse;
15. „interfață online” înseamnă orice software, inclusiv un website, o parte a unui website sau o aplicație, inclusiv aplicații mobile;
16. „contract la distanță” înseamnă un contract la distanță în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2011/83/UE;
17. „consumator” înseamnă orice persoană fizică ce acționează în scopuri care nu se încadrează în activitatea comercială, industrială, artizanală sau profesională a respectivei persoane;
18. „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează, inclusiv prin intermediul oricărei persoane care acționează în numele sau în contul persoanei fizice sau juridice respective, în scopuri legate de activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau liberală a persoanei fizice sau juridice respective;
19. „standard european” înseamnă un standard european în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
20. „standard internațional” înseamnă un standard internațional în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;

⁽²⁷⁾ Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind normele comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale ale Comunității și îmbunătățirea calității serviciului (JO L 15, 21.1.1998, p. 14).

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE) 2018/644 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 aprilie 2018 privind serviciile de livrare transfrontalieră de colete (JO L 112, 2.5.2018, p. 19).

21. „standard național” înseamnă un standard național în sensul definiției de la articolul 2 punctul 1 litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
22. „organizație de standardizare europeană” înseamnă o organizație de standardizare europeană prevăzută în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
23. „supraveghere a pieței” înseamnă activitățile desfășurate și măsurile luate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru a se asigura că produsele sunt conforme cu cerințele stabilite în prezentul regulament;
24. „autoritate de supraveghere a pieței” înseamnă o autoritate desemnată de un stat membru în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) 2019/1020 ca fiind responsabilă cu organizarea și desfășurarea activității de supraveghere a pieței pe teritoriul aceluia stat membru;
25. „rechemare” înseamnă orice măsură care are drept scop returnarea unui produs care a fost pus deja la dispoziția consumatorului;
26. „retragere” înseamnă orice măsură care are drept scop împiedicarea punerii la dispoziție pe piață a unui produs în lanțul de aprovizionare;
27. „legislația de armonizare a Uniunii” înseamnă legislația Uniunii enumerată în anexa I la Regulamentul (UE) 2019/1020 și orice alt act legislativ al Uniunii care armonizează condițiile de comercializare a produselor cărora li se aplică regulamentul respectiv;
28. „antichități” înseamnă produse, cum ar fi obiecte de colecție sau opere de artă, în legătură cu care consumatorii nu se pot aștepta în mod rezonabil ca acestea să îndeplinească standarde de siguranță de ultimă generație.

Articolul 4

Vânzările la distanță

Produsele oferite spre vânzare online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță sunt considerate ca fiind puse la dispoziție pe piață în cazul în care oferta este destinată consumatorilor din Uniune. O ofertă de vânzare este considerată a fi destinată consumatorilor din Uniune dacă operatorul economic relevant își direcționează activitățile, prin orice mijloace, către unul sau mai multe state membre.

CAPITOLUL II

CERINȚE DE SIGURANȚĂ

Articolul 5

Cerința generală de siguranță

Operatorii economici introduc sau pun la dispoziție pe piață numai produse sigure.

Articolul 6

Aspecte avute în vedere la evaluarea siguranței produselor

- (1) Atunci când se evaluează dacă un produs este un produs sigur, se iau în considerare în special următoarele aspecte:
 - (a) caracteristicile produsului, inclusiv concepția sa, caracteristicile sale tehnice, compoziția sa, ambalajul său, instrucțiunile sale de asamblare și, atunci când este cazul, cele de instalare, utilizare și întreținere;
 - (b) efectul asupra altor produse, în cazurile în care se poate prevedea în mod rezonabil că produsul va fi utilizat împreună cu alte produse, inclusiv interconectarea produselor respective;
 - (c) efectul pe care alte produse l-ar putea avea asupra produsului care urmează să fie evaluat, în cazul în care este previzibil în mod rezonabil că alte produse vor fi utilizate împreună cu produsul respectiv, inclusiv efectul articolelor neîncorporate menite să determine, să modifice sau să completeze modul în care produsul care urmează să fie evaluat funcționează, care trebuie luat în considerare la evaluarea siguranței produsului care urmează să fie evaluat;

- (d) prezentarea produsului, etichetarea, inclusiv etichetarea privind caracterul adecvat pentru copii în funcție de vârstă, orice avertismente și instrucțiuni referitoare la utilizarea și eliminarea sa în condiții de siguranță, precum și orice altă mențiune sau informație referitoare la produs;
 - (e) categoriile de consumatori care utilizează produsul, în special evaluând riscul pentru consumatorii vulnerabili, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă și persoanele cu dizabilități, precum și impactul diferențelor de gen asupra sănătății și siguranței;
 - (f) aspectul exterior al produsului, în cazul în care acesta este susceptibil să determine consumatorii să utilizeze produsul într-un mod diferit de cel pentru care a fost conceput, în special:
 - (i) cazul în care un produs, deși nu este un produs alimentar, se aseamănă cu un produs alimentar și este susceptibil să fie confundat cu acesta din cauza formei, a mirosului, a culorii, a aspectului, a ambalajului, a etichetării, a volumului, a dimensiunii sau a altor caracteristici ale sale și, prin urmare, ar putea fi introdus în gură, supt sau înghițit de către consumatori, în special de către copii;
 - (ii) cazul în care un produs, deși nu este nici conceput pentru a fi utilizat de copii, nici destinat utilizării sale de către copii, este susceptibil să fie utilizat de copii sau se aseamănă cu un obiect recunoscut în general ca fiind atrăgător pentru copii sau destinat folosirii de către aceștia, ca urmare a concepției, ambalajului sau caracteristicilor sale;
 - (g) atunci când natura produsului o impune, caracteristicile de securitate cibernetică adecvate, necesare pentru a proteja produsul împotriva influențelor externe, inclusiv a părților terțe răuvoitoare, în cazul în care o astfel de influență ar putea avea un impact asupra siguranței produsului, inclusiv posibila pierdere a interconectării;
 - (h) atunci când natura produsului impune acest lucru, funcționalitățile evolutive, de învățare și predictive ale produsului.
- (2) Posibilitatea obținerii unor niveluri mai ridicate de siguranță sau disponibilitatea altor produse care prezintă un grad mai mic de risc nu constituie motive pentru a considera un produs drept produs periculos.

Articolul 7

Prezumția de conformitate cu cerința generală de siguranță

- (1) În sensul prezentului regulament, un produs este considerat a fi conform cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 din prezentul regulament în următoarele cazuri:
- (a) respectă standardele europene relevante sau părți ale acestora în ceea ce privește riscurile și categoriile de risc acoperite de standardele respective, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012; sau
 - (b) în absența oricăror standarde europene relevante, astfel cum sunt menționate la litera (a) de la prezentul alineat, produsul respectă cerințele naționale în ceea ce privește riscurile și categoriile de riscuri acoperite de cerințele de sănătate și siguranță prevăzute în dreptul intern al statului membru în care este pus la dispoziție pe piață, cu condiția ca dreptul respectiv să fie conform cu dreptul Uniunii.
- (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc cerințele specifice de siguranță acoperite de standardele europene pentru a se asigura că produsele care sunt conforme cu standardele europene respective îndeplinesc cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).
- (3) Cu toate acestea, prezumția de conformitate cu cerința generală în materie de siguranță prevăzută la alineatul (1) nu împiedică autoritățile de supraveghere a pieței să ia toate măsurile adecvate în temeiul prezentului regulament în cazul în care există dovezi că, în pofida prezumpției respective, produsul este periculos.

*Articolul 8***Elemente suplimentare de avut în vedere la evaluarea siguranței produselor**

- (1) În sensul articolului 6 și în cazul în care nu se aplică prezumția de siguranță conform articolului 7, atunci când se evaluează dacă un produs este sigur, se au în vedere în special următoarele aspecte, atunci când sunt disponibile:
- (a) alte standarde europene decât cele ale căror trimiteri au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu articolul 10 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
 - (b) standardele internaționale;
 - (c) acordurile internaționale;
 - (d) sistemele de certificare voluntare sau cadrele similare de evaluare a conformității de către terți, în special cele concepute pentru a sprijini dreptul Uniunii;
 - (e) recomandările sau orientările Comisiei referitoare la evaluarea siguranței produselor;
 - (f) standardele naționale elaborate în statele membre în care produsul este pus la dispoziție;
 - (g) stadiul tehnicii și al tehnologiei, inclusiv avizele organismelor științifice și ale comitetelor de experți recunoscute;
 - (h) codurile de bune practici în domeniul siguranței produselor, în vigoare în sectorul respectiv;
 - (i) așteptările rezonabile ale consumatorilor în privința siguranței;
 - (j) cerințele de siguranță adoptate în conformitate cu articolul 7 alineatul (2).

CAPITOLUL III

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI

SECȚIUNEA 1

*Articolul 9***Obligațiile producătorilor**

- (1) Atunci când își introduc produsele pe piață, producătorii se asigură că produsele respective au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.
- (2) Înainte de a introduce produsele lor pe piață, producătorii efectuează o analiză internă a riscurilor și întocmesc o documentație tehnică care conține cel puțin o descriere generală a produsului și a caracteristicilor sale esențiale relevante pentru evaluarea siguranței sale.

Atunci când se consideră necesar, în ceea ce privește posibilele riscuri legate de produs, documentația tehnică menționată la primul paragraf conține, de asemenea, după caz:

- (a) o analiză a riscurilor posibile legate de produs și soluțiile adoptate pentru eliminarea sau reducerea acestor riscuri, inclusiv rezultatele tuturor rapoartelor privind testele efectuate de producător sau de alte părți în numele său; și
- (b) lista tuturor standardelor europene relevante menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (a) sau a celorlalte elemente menționate la articolul 7 alineatul (1) litera (b) sau la articolul 8, aplicate pentru a îndeplini cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.

În cazul în care oricare dintre standardele europene, cerințele de sănătate și siguranță sau elementele menționate la articolul 7 alineatul (1) sau la articolul 8 au fost aplicate doar parțial, producătorii identifică părțile care au fost aplicate.

(3) Producătorii se asigură că documentația tehnică menționată la alineatul (2) este actualizată. Aceștia păstrează documentația respectivă la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței timp de zece ani de la introducerea pe piață a produsului și pun această documentație la dispoziția autorităților, la cerere.

(4) Producătorii se asigură că există proceduri care să asigure că produsele fabricate în serie continuă să fie conforme cu cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5.

(5) Producătorii se asigură că produsele lor poartă un număr de tip, lot sau serie ori alt element ce permite identificarea produsului și care să poată fi văzut și citit cu ușurință de consumatori sau, dacă mărimea sau natura produsului nu permite acest lucru, că informațiile necesare sunt furnizate pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.

(6) Producătorii indică pe produs numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa lor poștală și de e-mail și, în cazul în care sunt diferite, adresa poștală sau de e-mail a punctului de contact unic la care pot fi contactați. Informațiile respective se indică pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.

(7) Producătorii se asigură că produsul lor este însoțit de instrucțiuni și de informații clare privind siguranța într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, astfel cum este stabilită de statul membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață. Această cerință nu se aplică în cazul în care produsul poate fi utilizat în siguranță și conform destinației prevăzute de producător în lipsa unor astfel de instrucțiuni și informații privind siguranța.

(8) În cazul în care un producător consideră sau are motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le deține, că un produs pe care l-a introdus pe piață este un produs periculos, producătorul întreprinde imediat următoarele acțiuni:

- (a) adoptă măsurile corective necesare pentru a asigura în mod eficace conformitatea produsului, inclusiv retragerea sau rechemarea produsului, după caz;
- (b) informează consumatorii în acest sens, în conformitate cu articolul 35, cu articolul 36 sau cu ambele; și
- (c) informează în acest sens, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”, autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care produsul a fost pus la dispoziție pe piață.

În sensul primului paragraf literele (b) și (c), producătorii furnizează detalii, în special cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, precum și cu privire la orice măsură corectivă deja luată și, dacă este disponibilă această informație, cu privire la cantitatea, per stat membru, a produselor care circulă încă pe piață.

(9) Comisia se asigură că informațiile menite să alerteze consumatorii pot fi furnizate de producători prin intermediul portalului „Safety Business Gateway” și că sunt puse la dispoziția consumatorilor pe portalul „Safety Gate” fără întârzieri nejustificate.

(10) Producătorii se asigură că alți operatori economici, alte persoane responsabile și alți furnizori de piețe online din lanțul de aprovizionare în cauză sunt informați în timp util cu privire la orice problemă de siguranță pe care au identificat-o.

(11) Producătorii pun la dispoziția publicului canale de comunicare, cum ar fi un număr de telefon, o adresă electronică sau o secțiune dedicată a website-ului lor, ținând seama de nevoile de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități, permițând consumatorilor să depună reclamații și să informeze producătorii cu privire la orice accident sau problemă de siguranță legată de un produs cu care s-au confruntat.

(12) Producătorii investighează reclamațiile depuse și informațiile primite cu privire la accidente care privesc siguranța produselor pe care le-au pus la dispoziție pe piață și care au fost considerate periculoase de către reclamant și țin un registru intern al reclamațiilor respective, precum și al rechemărilor de produse și al oricăror măsuri corective luate pentru a aduce produsul în conformitate.

(13) În registrul de reclamații se stochează numai datele cu caracter personal de care producătorul are nevoie pentru a investiga reclamația cu privire la un presupus produs periculos. Datele respective se păstrează numai atât timp cât este necesar pentru scopurile investigației și, în orice caz, nu mai mult de cinci ani de la înregistrarea datelor.

*Articolul 10***Obligațiile reprezentanților autorizați**

- (1) Un producător poate numi, printr-un mandat scris, un reprezentant autorizat.
- (2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător. Reprezentantul autorizat furnizează, la cerere, autorităților de supraveghere a pieței o copie a mandatului. Mandatul trebuie să permită reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:
 - (a) să transmită unei autorități de supraveghere a pieței, la cererea motivată a acestei autorități, toate informațiile și documentația necesare pentru a demonstra siguranța produsului, redactate într-o limbă oficială care poate fi înțeleasă de autoritatea respectivă;
 - (b) în cazul în care reprezentantul autorizat consideră sau are motive să creadă că un produs în cauză este periculos, să informeze producătorul cu privire la aceasta;
 - (c) să informeze autoritățile naționale competente cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de produsele care fac obiectul mandatului lor, prin intermediul unei notificări pe portalul „Safety Business Gateway”, în cazul în care informațiile nu au fost deja furnizate de producător sau în urma instrucțiunilor producătorului;
 - (d) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea în mod eficace a riscurilor pe care le prezintă produsele care fac obiectul mandatului lor.

*Articolul 11***Obligațiile importatorilor**

- (1) Înainte de introducerea pe piață a unui produs, importatorii se asigură că produsul respectă cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele (2), (5) și (6).
- (2) Atunci când un importator consideră sau are motive să creadă, pe baza informațiilor de care acesta dispune, că un produs nu este în conformitate cu articolul 5 și articolul 9 alineatele (2), (5) și (6), importatorul nu introduce produsul pe piață înainte ca produsul respectiv să devină conform. În plus, în cazul în care produsul este periculos, importatorul aduce acest lucru imediat la cunoștința producătorului și se asigură că autoritățile de supraveghere a pieței sunt informate în acest sens prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”.
- (3) Importatorii indică pe produs numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa lor poștală și de e-mail și, în cazul în care sunt diferite, adresa poștală sau de e-mail a punctului de contact unic la care pot fi contactați. Informațiile respective se indică pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul. Importatorii se asigură că orice etichetă suplimentară aplicată nu acoperă informațiile obligatorii în temeiul dreptului Uniunii de pe eticheta aplicată de către producător.
- (4) Importatorii se asigură că produsul pe care l-au importat este însoțit de instrucțiuni clare și de informații privind siguranța redactate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, astfel cum este stabilită de statul membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață, cu excepția cazului în care produsul poate fi utilizat în condiții de siguranță și conform destinației prevăzute de producător în lipsa unor astfel de instrucțiuni și informații privind siguranța.
- (5) Importatorii se asigură că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează respectarea cerinței generale de siguranță prevăzute la articolul 5 și conformitatea produsului respectiv cu articolul 9 alineatele (5) și (6).
- (6) Importatorii păstrează copia documentației tehnice menționate la articolul 9 alineatul (2) la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței pentru o perioadă de 10 ani de la introducerea produsului pe piață și se asigură că documentele menționate la articolul 9 alineatul (2), după caz, pot fi puse la dispoziția autorităților respective, la cerere.
- (7) Importatorii cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței și cu producătorul pentru a se asigura că produsul este sigur.

(8) În cazul în care un importator consideră sau are motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le deține, că un produs pe care l-a introdus pe piață este un produs periculos, importatorul întreprinde imediat următoarele acțiuni:

- (a) informează producătorul în acest sens;
- (b) se asigură că sunt luate măsurile corective necesare pentru asigurarea în mod eficace a conformității produsului, inclusiv retragerea produsului de pe piață sau rechemarea acestuia, după caz; în cazul în care astfel de măsuri nu au fost luate, importatorul le ia imediat;
- (c) se asigură că consumatorii sunt informați imediat în acest sens, în conformitate cu articolul 35, cu articolul 36 sau cu ambele; și
- (d) informează în acest sens, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”, autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care produsul a fost pus la dispoziție pe piață.

În sensul primului paragraf literele (c) și (d), importatorii furnizează detalii, în special cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, precum și cu privire la orice măsură corectivă deja luată și, dacă este disponibilă această informație, cu privire la cantitatea, per stat membru, a produselor care circulă încă pe piață.

(9) Importatorii verifică dacă canalele de comunicare menționate la articolul 9 alineatul (11) sunt puse public la dispoziția consumatorilor, permițându-le astfel acestora să depună reclamații și să comunice orice accident sau problemă de siguranță legate de produs cu care s-au confruntat. În cazul în care astfel de canale nu sunt disponibile, importatorii le instituie, ținând seama de nevoile de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități.

(10) Importatorii investighează reclamațiile depuse și informațiile primite cu privire la accidente care se referă la siguranța produselor pe care le-au pus la dispoziție pe piață și care au fost considerate periculoase de către reclamant, și depun reclamațiile respective, precum și rechemările de produse și orice măsuri corective luate pentru a aduce produsul în conformitate, în registrul menționat la articolul 9 alineatul (12) sau în propriul lor registru intern. Importatorii informează producătorul, distribuitorii și, atunci când este cazul, furnizorii de servicii de logistică și furnizorii de piețe online în timp util cu privire la investigația efectuată și la rezultatele acesteia.

(11) În registrul de reclamații se stochează numai datele cu caracter personal care sunt necesare importatorului pentru a investiga reclamația referitoare la un produs presupus periculos. Datele respective se păstrează numai atât timp cât este necesar pentru scopurile investigației și, în orice caz, nu mai mult de cinci ani de la înregistrarea datelor.

Articolul 12

Obligațiile distribuitorilor

(1) Înainte de punerea la dispoziție pe piață a unui produs, distribuitorii verifică dacă producătorul și, dacă este cazul, importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele (5), (6) și (7) și la articolul 11 alineatele (3) și (4), după caz.

(2) Distribuitorii se asigură că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează respectarea cerinței generale de siguranță prevăzute la articolul 5 și conformitatea acestuia cu articolul 9 alineatele (5), (6) și (7) și cu articolul 11 alineatele (3) și (4), după caz.

(3) În cazul în care un distribuitor consideră sau are motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le deține, că un produs nu este în conformitate cu articolul 5, articolul 9 alineatele (5), (6) și (7) și articolul 11 alineatele (3) și (4), după caz, distribuitorul nu pune produsul la dispoziție pe piață decât dacă acesta a devenit conform.

(4) În cazul în care un distribuitor consideră sau are motive să creadă, pe baza informațiilor pe care le deține, că un produs pe care l-a pus la dispoziție pe piață este un produs periculos sau nu este în conformitate cu articolul 9 alineatele (5), (6) și (7) și articolul 11 alineatele (3) și (4), după caz, distribuitorul întreprinde următoarele acțiuni:

- (a) informează imediat producătorul sau importatorul, după caz, în acest sens;
- (b) se asigură că sunt luate măsurile corective necesare pentru a asigura în mod eficace conformitatea produsului, inclusiv retragerea produsului de pe piață sau rechemarea acestuia, după caz; și

- (c) se asigură că autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care produsul a fost pus la dispoziție pe piață sunt informate imediat în acest sens prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”.

În sensul primului paragraf literele (b) și (c), distribuitorul furnizează detaliile corespunzătoare de care dispune cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, la numărul de produse implicate și la orice măsură corectivă deja luată.

Articolul 13

Cazurile în care obligațiile producătorilor se aplică altor persoane

- (1) O persoană fizică sau juridică este considerată producător în sensul prezentului regulament și este supusă obligațiilor producătorului prevăzute la articolul 9 dacă persoana fizică sau juridică respectivă introduce un produs pe piață sub numele sau marca persoanei fizice sau juridice respective.
- (2) O persoană fizică sau juridică, alta decât producătorul, care modifică substanțial produsul este considerată producător în sensul prezentului regulament și este supusă obligațiilor producătorului prevăzute la articolul 9 pentru partea produsului afectată de modificare sau pentru întregul produs dacă modificarea substanțială are un impact asupra siguranței produsului.
- (3) Se consideră că o modificare a unui produs, prin mijloace fizice sau digitale, este substanțială în cazul în care are un impact asupra siguranței produsului și sunt îndeplinite următoarele criterii:
- (a) modificarea modifică produsul într-un mod care nu a fost prevăzut în evaluarea inițială a riscurilor produsului;
 - (b) natura pericolului s-a schimbat, a fost creat un nou pericol sau nivelul de risc a crescut ca urmare a modificării; și
 - (c) modificările nu au fost efectuate de consumatorii înșiși sau în numele lor pentru uzul propriu.

Articolul 14

Procese interne pentru siguranța produselor

Operatorii economici se asigură că dispun de procese interne privind siguranța produselor care să le permită să respecte cerințele relevante din prezentul regulament.

Articolul 15

Cooperarea operatorilor economici cu autoritățile de supraveghere a pieței

- (1) Operatorii economici cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește măsurile care ar putea elimina sau reduce riscurile prezentate de produsele care au fost puse la dispoziție pe piață.
- (2) La cererea unei autorități de supraveghere a pieței, operatorul economic furnizează toate informațiile necesare, în special:
- (a) o descriere completă a riscului pe care îl prezintă produsul, a reclamațiilor aferente și a accidentelor cunoscute; și
 - (b) o descriere a tuturor măsurilor corective adoptate pentru combaterea riscului.
- (3) De asemenea, la cerere, operatorii economici identifică și comunică următoarele informații relevante privind trasabilitatea produsului:
- (a) orice operator economic care le-a furnizat produsul sau o piesă, o componentă sau orice software încorporat în produs; și

(b) oricare operator economic căruia i-au furnizat produsul.

(4) Operatorii economici sunt în măsură să prezinte informațiile prevăzute la alineatul (2) pentru o perioadă de 10 ani după ce le-a fost furnizat produsul sau după ce au furnizat produsul, după caz.

(5) Operatorii economici trebuie să fie în măsură să prezinte informațiile menționate la alineatul (3) pentru o perioadă de șase ani după ce li s-a furnizat produsul sau o piesă, o componentă sau orice software încorporat în produs sau după ce au furnizat produsul, după caz.

(6) Autoritățile de supraveghere a pieței pot solicita operatorilor economici să prezinte rapoarte periodice privind progresele înregistrate și pot să decidă dacă sau când poate fi considerată finalizată măsura corectivă.

Articolul 16

Persoana responsabilă pentru produsele introduse pe piața Uniunii

(1) Un produs care intră sub incidența prezentului regulament nu este introdus pe piață decât dacă există un operator economic stabilit în Uniune care să fie responsabil de sarcinile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020 în privința respectivului produs. Articolul 4 alineatele (2) și (3) din regulamentul respectiv se aplică produselor reglementate de prezentul regulament. În sensul prezentului regulament, trimerile la „legislația de armonizare a Uniunii” și la „legislația aplicabilă de armonizare a Uniunii” de la articolul 4 alineatul (3) din regulamentul respectiv se citesc ca trimeri la prezentul regulament.

(2) Fără a aduce atingere niciunei obligații a operatorilor economici în temeiul prezentului regulament, în plus față de sarcinile menționate la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020 și pentru a garanta siguranța produsului de care este responsabil, dacă este cazul în ceea ce privește posibilele riscuri legate de un produs, operatorul economic menționat la alineatul (1) din prezentul articol verifică periodic:

(a) că produsul este conform cu documentația tehnică menționată la articolul 9 alineatul (2) din prezentul regulament;

(b) că produsul respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatele (5), (6) și (7) din prezentul regulament.

Operatorul economic menționat la alineatul (1) din prezentul articol furnizează, la cererea autorităților de supraveghere a pieței, dovezi documentate ale verificărilor efectuate.

(3) Pe produs sau pe ambalajul acestuia, pe colet sau pe un document de însoțire se indică numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată și datele de contact, inclusiv adresa poștală și de e-mail, ale operatorului economic menționat la alineatul (1).

Articolul 17

Informarea operatorilor economici

(1) Comisia pune la dispoziția operatorilor economici, în mod gratuit, informații generale cu privire la prezentul regulament.

(2) Statele membre le furnizează operatorilor economici, gratuit și la cererea acestora, informații specifice cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament la nivel național și a dispozițiilor naționale privind siguranța produselor aplicabile produselor care fac obiectul prezentului regulament. În acest scop, se aplică articolul 9 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁹⁾.

⁽²⁹⁾ Regulamentul (UE) 2019/515 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 martie 2019 privind recunoașterea reciprocă a mărfurilor comercializate în mod legal în alt stat membru și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 764/2008 (JO L 91, 29.3.2019, p. 1).

Comisia adoptă orientări specifice pentru operatorii economici, acordând o atenție deosebită entităților care se califică drept IMM-uri, inclusiv microîntreprinderi, cu privire la modul de îndeplinire a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 18

Cerințe specifice de trasabilitate pentru anumite produse, categorii sau grupuri de produse

(1) Pentru anumite produse, categorii sau grupuri de produse care sunt susceptibile să prezinte un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, pe baza accidentelor înregistrate pe portalul „Safety Business Gateway”, a statisticilor „Safety Gate”, a rezultatelor activităților comune privind siguranța produselor și a altor indicatori sau dovezi relevante, și după consultarea Rețelei pentru siguranța consumatorilor, a grupurilor de experți relevante și a părților interesate relevante, Comisia poate stabili un sistem de trasabilitate la care aderă operatorii economici care introduc și pun la dispoziție produsele respective pe piață.

(2) Sistemul de trasabilitate constă în colectarea și stocarea datelor, inclusiv prin mijloace electronice, care permit identificarea produsului, a componentelor acestuia sau a operatorilor economici implicați în lanțul său de aprovizionare, precum și în modalitățile de afișare și de accesare a datelor respective, inclusiv plasarea unui suport de date pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentele însoțitoare.

(3) Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 45, acte delegate de completare a prezentului regulament prin:

- (a) stabilirea produselor, a categoriilor sau a grupurilor de produse sau componente susceptibile să prezinte un risc important pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, astfel cum se menționează la alineatul (1); Comisia precizează în actele delegate în cauză dacă a utilizat metodologia de evaluare a riscurilor prevăzută în Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/417 a Comisiei ⁽³⁰⁾ sau, dacă metodologia respectivă nu este adecvată pentru produsul în cauză, oferă o descriere detaliată a metodologiei utilizate;
- (b) precizarea tipului de date pe care operatorii economici trebuie să le colecteze și stocheze prin intermediul sistemului de trasabilitate menționat la alineatul (2);
- (c) precizarea modalităților de afișare și de accesare a datelor, inclusiv prin plasarea unui suport de date pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentele însoțitoare, astfel cum se menționează la alineatul (2);
- (d) precizarea actorilor care au acces la datele menționate la litera (b) și datele la care au acces, inclusiv consumatorii, operatorii economici, furnizorii de piețe online, autoritățile naționale competente, Comisia și organizațiile de interes public sau orice organizație care acționează în numele acestora.

(4) Autoritățile de supraveghere a pieței, consumatorii, operatorii economici și alți actori relevanți au acces gratuit la datele menționate la alineatul (3), pe baza drepturilor lor de acces prevăzute în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul alineatului (3) litera (d).

(5) Atunci când adoptă măsurile menționate la alineatul (3), Comisia ia în considerare:

- (a) raportul cost-eficacitate al măsurilor, inclusiv impactul măsurilor asupra întreprinderilor, în special a IMM-urilor;
- (b) un interval de timp adecvat pentru a permite operatorilor economici să se pregătească pentru măsurile respective; și
- (c) compatibilitatea și interoperabilitatea cu alte sisteme de trasabilitate a produselor care există deja la nivelul Uniunii sau la nivel internațional.

⁽³⁰⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2019/417 a Comisiei din 8 noiembrie 2018 de stabilire a liniilor directoare pentru gestionarea Sistemului de informare rapidă al Uniunii Europene, „RAPEX”, înființat în temeiul articolului 12 din Directiva 2001/95/CE privind siguranța generală a produselor, precum și a sistemului său de notificare (JO L 73, 15.3.2019, p. 121).

SECȚIUNEA 2

Articolul 19

Obligațiile operatorilor economici în cazul vânzărilor la distanță

În cazul în care operatorii economici pun la dispoziție produse pe piață online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, oferta privind produsele respective indică în mod clar și vizibil cel puțin următoarele informații:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală și de e-mail la care acesta poate fi contactat;
- (b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa poștală și de e-mail ale persoanei responsabile în sensul articolului 16 alineatul (1) din prezentul regulament sau al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020;
- (c) informații care permit identificarea produsului, inclusiv o imagine a acestuia, tipul produsului și orice alt identificator de produs; și
- (d) orice avertisment sau informație privind siguranța care urmează să fie aplicată pe produs sau pe ambalaj sau inclusă într-un document de însoțire în conformitate cu prezentul regulament sau cu legislația aplicabilă de armonizare a Uniunii, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, astfel cum este stabilită de statul membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață.

Articolul 20

Obligațiile operatorilor economici în caz de accidente legate de siguranța produselor

- (1) Producătorul se asigură că, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”, un accident cauzat de un produs introdus sau pus la dispoziție pe piață este notificat fără întârzieri nejustificate din momentul în care producătorul a luat cunoștință de accident autorităților competente din statul membru în care a avut loc accidentul. Notificarea include tipul și numărul de identificare al produsului, precum și împrejurările accidentului, dacă sunt cunoscute. Producătorul notifică, la cerere, autorităților competente orice alte informații relevante.
- (2) În sensul alineatului (1), producătorul informează autoritățile competente cu privire la evenimentele asociate cu utilizarea unui produs care au dus la decesul unei persoane sau la efecte adverse grave asupra sănătății și siguranței persoanei respective, permanente sau temporare, inclusiv răniri, alte daune corporale, boli și efecte cronice asupra sănătății.
- (3) Importatorii și distribuitorii care au cunoștință de un accident cauzat de un produs pe care l-au introdus sau pus la dispoziție pe piață informează fără întârzieri nejustificate producătorul în legătură cu acest lucru. Producătorul efectuează notificarea în conformitate cu alineatul (1) sau solicită importatorului sau unuia dintre distribuitori să efectueze notificarea în acest sens.
- (4) În cazul în care producătorul produsului nu este stabilit în Uniune, persoana responsabilă în sensul articolului 16 alineatul (1) din prezentul regulament sau al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020 care are cunoștință de un accident se asigură că notificarea este efectuată.

Articolul 21

Informații în format electronic

Fără a aduce atingere articolului 9 alineatele (5), (6) și (7), articolului 11 alineatul (3) și articolului 16 alineatul (3), precum și dispozițiilor relevante ale legislației de armonizare a Uniunii, operatorii economici pot pune, de asemenea, la dispoziție informațiile menționate în dispozițiile respective în format digital, prin intermediul unor soluții tehnice electronice vizibile în mod clar pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul. Informațiile respective sunt furnizate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de consumatori, astfel cum este stabilită de statul membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață, inclusiv în formate accesibile pentru persoanele cu dizabilități.

CAPITOLUL IV

FURNIZORII DE PIEȚE ONLINE

Articolul 22

Obligațiile specifice ale furnizorilor de piețe online legate de siguranța produselor

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor generale prevăzute la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2022/2065, furnizorii de piețe online desemnează un punct unic de contact care să permită comunicarea directă, prin mijloace electronice, cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în ceea ce privește aspectele legate de siguranța produselor, în special în scopul notificării ordinelor emise în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol.

Furnizorii de piețe online se înregistrează pe portalul „Safety Gate” și indice pe portalul „Safety Gate” informațiile privind punctul lor unic de contact.

(2) Fără a aduce atingere obligațiilor generale prevăzute la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2022/2065, furnizorii de piețe online desemnează un punct unic de contact care să le permită consumatorilor să comunice direct și rapid cu aceștia în legătură cu aspectele legate de siguranța produselor.

(3) Furnizorii de piețe online se asigură că dispun de procese interne de siguranță a produselor pentru a se conforma fără întârzieri nejustificate cerințelor relevante din prezentul regulament.

(4) În ceea ce privește competențele conferite de statele membre în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1020, statele membre conferă autorităților lor de supraveghere a pieței competența necesară, în ceea ce privește conținutul specific referitor la o ofertă de produs periculos, de a emite un ordin prin care să solicite furnizorilor de piețe online să elimine conținutul respectiv de pe interfața lor online, să blocheze accesul la acesta sau să afișeze un avertisment explicit. Astfel de ordine se emit în conformitate cu condițiile minime prevăzute la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2022/2065.

Furnizorii de piețe online iau măsurile necesare pentru a primi și a prelucra ordinele emise în temeiul prezentului alineat și iau măsuri fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primirea ordinului. Aceștia informează prin mijloace electronice autoritatea emitentă de supraveghere a pieței cu privire la măsurile luate pentru a da curs ordinului, utilizând datele de contact ale autorității de supraveghere a pieței publicate pe portalul „Safety Gate”.

(5) Ordinele emise în temeiul alineatului (4) pot impune furnizorului unei piețe online, pentru perioada prevăzută, să elimine de pe interfața sa online orice conținut identic referitor la oferta o ofertă vizând produsul periculos în cauză, să blocheze accesul la acesta sau să afișeze un avertisment explicit, cu condiția ca căutarea conținutului în cauză să se limiteze la informațiile identificate în ordin și să nu impună furnizorului unei piețe online să efectueze o evaluare independentă a conținutului respectiv, iar căutarea și eliminarea să poată fi efectuate în mod proporțional cu ajutorul unor instrumente automatizate fiabile.

(6) Furnizorii de piețe online iau în considerare informațiile periodice privind produsele periculoase notificate de autoritățile de supraveghere a pieței în conformitate cu articolul 26, primite prin intermediul portalului „Safety Gate”, în scopul aplicării măsurilor lor voluntare menite să detecteze, să identifice, să elimine sau să blocheze accesul la conținutul care se referă la ofertele de produse periculoase de pe piețele lor, după caz, inclusiv utilizând interfața interoperabilă cu portalul „Safety Gate”, dezvoltată în conformitate cu articolul 34. Piețele online informează autoritatea care a emis notificarea în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” cu privire la măsurile luate, utilizând datele de contact ale autorității de supraveghere a pieței publicate pe portalul „Safety Gate”.

(7) În scopul respectării articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2022/2065, în ceea ce privește siguranța produselor, furnizorii de piețe online utilizează cel puțin portalul „Safety Gate”.

(8) Furnizorii de piețe online prelucrează, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de trei zile lucrătoare de la primirea lor, notificările referitoare la aspecte legate de siguranța produselor în ceea ce privește produsul oferit spre vânzare online prin intermediul serviciilor lor, primite în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 2022/2065.

(9) În scopul respectării cerințelor de la articolul 31 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) 2022/2065 în ceea ce privește informațiile referitoare la siguranța produselor, furnizorii de piețe online concep și își organizează interfața online într-un mod care să le permită comercianților care oferă produsul să furnizeze cel puțin informațiile de mai jos pentru fiecare produs oferit și care să asigure faptul că informațiile sunt afișate în listarea produsului sau că pot fi accesate cu ușurință de către consumatori în listarea produsului:

- (a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală și de e-mail la care producătorul poate fi contactat;
- (b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa poștală și de e-mail ale persoanei responsabile în sensul articolului 16 alineatul (1) din prezentul regulament sau al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020;
- (c) informații care permit identificarea produsului, inclusiv o imagine a acestuia, tipul produsului și orice alt identificator de produs; și
- (d) orice avertisment sau informație privind siguranța care urmează să fie aplicată pe produs sau să îl însoțească în conformitate cu prezentul regulament sau cu legislația aplicabilă de armonizare a Uniunii, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumatori, astfel cum este stabilită de statul membru în care produsul este pus la dispoziție pe piață.

(10) Procesele interne menționate la alineatul (3) includ mecanisme care permit comercianților să furnizeze:

- (a) informații în conformitate cu alineatul (9) din prezentul articol, inclusiv informații privind producătorul stabilit în Uniune sau, după caz, persoana responsabilă în înțelesul articolului 16 alineatul (1) din prezentul regulament sau al articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1020; și
- (b) autocertificarea lor prin care se angajează să ofere numai produse conforme cu prezentul regulament și informații suplimentare de identificare, în conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2065, după caz.

(11) În scopul respectării articolului 23 din Regulamentul (UE) 2022/2065 în ceea ce privește siguranța produselor, furnizorii de piețe online suspendă, pe o perioadă rezonabilă și după ce au emis în prealabil un avertisment, furnizarea serviciilor lor comercianților care oferă frecvent produse neconforme cu prezentul regulament.

(12) Furnizorii de piețe online cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței, cu comercianții și cu operatorii economici relevanți pentru a facilita orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru reducerea riscurilor pe care le prezintă un produs care este sau a fost oferit online prin intermediul serviciilor lor.

În special, furnizorii de piețe online:

- (a) se asigură că furnizează consumatorilor informații adecvate și în timp util, inclusiv prin:
 - (i) notificarea directă a tuturor consumatorilor afectați care au cumpărat prin interfețele lor produsul relevant în cazul unei rechemări din motive de siguranță a produsului de care au cunoștință sau în cazul în care anumite informații trebuie aduse la cunoștința consumatorilor pentru a asigura utilizarea în condiții de siguranță a unui produs (denumit în continuare „avertismentul privind siguranța”) în conformitate cu articolul 35, cu articolul 36 sau cu ambele;
 - (ii) publicarea de informații privind rechemările din motive de siguranță a produselor pe interfețele lor online;
- (b) informează operatorul economic relevant cu privire la decizia de a elimina sau de a bloca accesul la conținutul referitor la o ofertă de produs periculos;
- (c) cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței și cu operatorii economici relevanți pentru a asigura rechemarea efectivă a produselor, inclusiv prin abținerea de la crearea de obstacole în calea rechemării produselor;
- (d) informează imediat, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”, autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care produsul relevant a fost pus la dispoziție pe piață cu privire la produsele periculoase care au fost oferite pe interfețele lor online și despre care au efectiv cunoștință, furnizând detaliile corespunzătoare de care dispun cu privire la riscul pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, la cantitatea per stat membru de produse care circulă încă pe piață, dacă este cazul, și la orice măsură corectivă care, după cunoștința lor, a fost deja luată;

- (e) cooperează în ceea ce privește accidentele care le sunt notificate, inclusiv prin:
- (i) informarea fără întârziere a comercianților și a operatorilor economici relevanți cu privire la informațiile pe care le-au primit referitoare la accidente sau la problemele de siguranță, dacă au cunoștință de faptul că produsul în cauză a fost oferit de comercianții respectivi prin intermediul interfețelor lor;
 - (ii) notificarea fără întârzieri nejustificate, prin intermediul portalului „Safety Business Gateway”, cu privire la orice accident despre care au fost informați, care are ca rezultat un risc grav sau un prejudiciu real pentru sănătatea sau siguranța unui consumator, cauzat de un produs pus la dispoziție pe piața lor online și informează producătorul în acest sens;
- (f) cooperarea cu autoritățile de aplicare a legii de la nivelul Uniunii și de la nivel național, inclusiv cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), prin schimburi periodice și structurate de informații privind ofertele care au fost eliminate în temeiul prezentului articol de către furnizorii de piețe online;
- (g) permiterea accesului la interfețele lor pentru instrumentele online exploatate de autoritățile de supraveghere a pieței pentru identificarea produselor periculoase;
- (h) cooperarea pentru identificarea, în măsura posibilului, a lanțului de aprovizionare cu produse periculoase, răspunzând solicitărilor de date, în cazul în care informațiile relevante nu sunt puse la dispoziția publicului;
- (i) la cererea motivată a autorităților de supraveghere a pieței, atunci când furnizorii de piețe online sau vânzătorii online au creat obstacole tehnice în calea extragerii de date din interfețele lor online (data scraping), autorizează extragerea unor astfel de date doar în scopul asigurării siguranței produselor, pe baza parametrilor de identificare furnizați de autoritățile de supraveghere a pieței solicitante.

CAPITOLUL V

SUPRAVEGHEREA PIEȚEI ȘI PUNEREA ÎN APLICARE

Articolul 23

Supravegherea pieței

- (1) Articolul 10, articolul 11 alineatele (1)-(7), articolele 12-15, articolul 16 alineatele (1)-(5), articolele 18 și 19 și articolele 21-24 din Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică produselor reglementate de prezentul regulament.
- (2) În sensul prezentului regulament, Regulamentul (UE) 2019/1020 se aplică după cum urmează:
- (a) trimiterea la „legislația de armonizare a Uniunii”, „legislației de armonizare a Uniunii”, „legislația de armonizare a Uniunii aplicabilă”, „legislației de armonizare a Uniunii aplicabile”, „prezentului regulament și punerii în aplicare a legislației de armonizare a Uniunii”, „legislația de armonizare a Uniunii relevantă”, „legislației de armonizare a Uniunii relevante” și „legislației de armonizare a Uniunii sau al prezentului regulament” de la articolele 11, 13, 14, 16, 18 și 23 din regulamentul respectiv se interpretează ca trimiteri la „prezentul regulament”, cu adaptările gramaticale necesare;
 - (b) trimiterea la „legislația respectivă și cu prezentul regulament” de la articolul 11 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv se interpretează ca o trimitere la „prezentul regulament”;
 - (c) trimiterea la „Rețea” de la articolele 11-13 și articolul 21 din regulamentul respectiv se interpretează ca trimiteri la „Rețea și Rețeaua pentru siguranța consumatorilor menționată la articolul 30 din prezentul regulament”, cu adaptările gramaticale necesare;
 - (d) trimiterea la „neconformitate”, „neconformități” și „neconform” de la articolul 11, articolele 13-16 și articolele 22 și 23 din regulamentul respectiv se interpretează ca trimiteri la „nerespectarea prezentului regulament”, cu adaptările gramaticale necesare;
 - (e) trimiterea la „articolul 41” de la articolul 14 alineatul (4) litera (i) din regulamentul respectiv se interpretează ca trimitere la „articolul 44 din prezentul regulament”;
 - (f) trimiterea la „articolul 20” de la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul respectiv se interpretează ca trimitere la „articolul 26 din prezentul regulament”.

(3) În cazul în care a fost identificat un produs periculos, autoritățile de supraveghere a pieței pot solicita producătorului informații privind alte produse, fabricate prin aceeași procedură, care conțin aceleași componente sau care fac parte din același lot de producție, afectate de același risc.

Articolul 24

Raportarea

(1) Statele membre comunică Comisiei, în termen de cel mult doi ani de la adoptarea actului de punere în aplicare menționat la alineatul (2) și, ulterior, în fiecare an, date privind aplicarea prezentului regulament.

În urma comunicării din partea statelor membre, Comisia întocmește anual un raport de sinteză și îl pune la dispoziția publicului.

(2) Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, indicatorii de realizare pe baza cărora statele membre trebuie să comunice datele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).

CAPITOLUL VI

SISTEMUL DE ALERTĂ RAPIDĂ „SAFETY GATE” ȘI „SAFETY BUSINESS GATEWAY”

Articolul 25

Sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”

(1) Comisia dezvoltă, modernizează și gestionează sistemul de alertă rapidă pentru schimbul de informații privind măsurile corective referitoare la produsele periculoase (denumit „sistemul de alertă rapidă «Safety Gate»”) și îmbunătățește eficiența acestuia.

(2) Comisia și statele membre au acces la sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”. În acest scop, fiecare stat membru desemnează un punct național unic de contact care este responsabil cel puțin de verificarea caracterului complet al notificărilor și de transmiterea acestora în vederea validării de către Comisie, precum și de comunicarea cu Comisia cu privire la sarcinile prevăzute la articolul 26 alineatele (1)-(6).

Comisia adoptă un act de punere în aplicare care precizează rolurile și sarcinile punctelor naționale unice de contact. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).

Articolul 26

Notificarea produselor care prezintă un risc prin intermediul sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”

(1) Statele membre notifică prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” măsurile corective luate de autoritățile lor sau de operatorii economici pe baza:

- (a) dispozițiilor prezentului regulament, în ceea ce privește produsele periculoase care prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor; și
- (b) articolului 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

(2) Statele membre pot notifica, de asemenea, măsurile corective avute în vedere în legătură cu produsele care prezintă un risc grav prin intermediul sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”, dacă consideră că acest lucru este necesar având în vedere caracterul urgent al riscului pentru sănătatea sau siguranța consumatorilor.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1) de la prezentul articol, statele membre informează Comisia cu privire la măsurile corective luate de autoritățile lor sau de operatorii economici în temeiul prezentului regulament, iar Comisia transmite informațiile respective celorlalte state membre. În acest scop, statele membre pot notifica prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” măsurile corective luate de autoritățile lor sau de operatorii economici pe baza prezentului regulament, a legislației de armonizare a Uniunii și a Regulamentului (UE) 2019/1020 în ceea ce privește produsele care prezintă un risc mai puțin grav.

(4) Autoritățile naționale transmit notificările menționate la alineatul (1) prin intermediul sistemului de alertă rapidă „Safety Gate” fără întârziere și, în orice caz, în termen de patru zile lucrătoare de la luarea măsurii corective.

(5) În termen de patru zile lucrătoare de la primirea unei notificări complete, Comisia verifică dacă aceasta respectă prezentul articol și cerințele referitoare la funcționarea sistemului de alertă rapidă „Safety Gate” definite de Comisie în temeiul alineatului (10). Dacă notificarea respectă prezentul articol și cerințele respective, Comisia o transmite celorlalte state membre.

(6) Statele membre notifică fără întârzieri nejustificate prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” orice actualizare, modificare sau retragere a măsurilor corective menționate la alineatele (1), (2) și (3).

(7) În cazul în care un stat membru notifică măsurile corective luate în legătură cu produsele care prezintă un risc grav, celelalte state membre notifică prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” măsurile corective și alte acțiuni întreprinse ulterior în legătură cu aceleași produse, precum și orice alte informații relevante, inclusiv rezultatele oricăror teste sau analize efectuate, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult patru zile lucrătoare de la adoptarea măsurilor sau a acțiunilor.

(8) În cazul în care Comisia identifică, inclusiv pe baza informațiilor primite de la consumatori sau organizații de consumatori, produse care sunt susceptibile să prezinte un risc grav și pentru care statele membre nu au transmis o notificare prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”, aceasta informează statele membre cu privire la acest lucru. Statele membre efectuează verificările corespunzătoare și, în cazul în care adoptă măsuri, le notifică prin sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” în conformitate cu alineatul (1).

(9) Comisia implementează interfața menționată la articolul 20 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2019/1020 între sistemul de informare și comunicare menționat la articolul 34 din regulamentul respectiv și sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”, pentru a permite declanșarea din sistemul de informare și comunicare respectiv a unui proiect de notificare în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”, cu scopul de a evita dubla înregistrare.

(10) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 45 pentru a completa prezentul regulament precizând, în special:

- (a) accesul la sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”;
- (b) funcționarea sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”;
- (c) informațiile care trebuie introduse în sistemul de alertă rapidă „Safety Gate”;
- (d) cerințele pe care trebuie să le îndeplinească notificările; și
- (e) criteriile de evaluare a nivelului de risc.

Articolul 27

Portalul „Safety Business Gateway”

(1) Comisia gestionează un portal web („portalul «Safety Business Gateway»”) care le permite operatorilor economici și furnizorilor de piețe online să furnizeze cu ușurință autorităților de supraveghere a pieței și consumatorilor informațiile menționate la articolul 9 alineatele (8) și (9), la articolul 10 alineatul (2) litera (c), la articolul 11 alineatele (2) și (8), la articolul 12 alineatul (4) și la articolele 20 și 22.

(2) Comisia elaborează orientări pentru implementarea practică a portalului „Safety Business Gateway”.

CAPITOLUL VII

ROLUL COMISIEI ȘI COORDONAREA PUNERII ÎN APLICARE*Articolul 28***Măsurile luate de Uniune împotriva produselor care prezintă un risc grav**

- (1) În cazul în care Comisia ia cunoștință de un produs, o categorie specifică sau un grup de produse care prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, aceasta poate lua orice măsuri adecvate, fie din proprie inițiativă, fie la cererea statelor membre, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, adaptate gravității și urgenței situației dacă:
- (a) dată fiind natura problemei de siguranță pe care o prezintă produsul, categoria sau grupul de produse, riscul nu poate fi abordat într-un mod compatibil cu gradul de gravitate sau de urgență al cazului, în conformitate cu alte proceduri stabilite de dreptul specific al Uniunii aplicabil produselor respective; și
 - (b) riscul poate fi eliminat în mod eficace numai prin adoptarea unor măsuri adecvate, aplicabile la nivelul Uniunii, pentru a se asigura un nivel consecvent și ridicat de protecție a sănătății și siguranței consumatorilor și funcționarea adecvată a pieței interne.

Măsurile respective pot include măsuri de interdicere, suspendare sau restricționare a introducerii sau a punerii la dispoziție pe piață a unor astfel de produse sau măsuri de stabilire a unor condiții speciale pentru evaluarea conformității lor cu cerința privind siguranța, după caz, sau pentru comercializarea acestor produse, precum un eșantion reprezentativ de testare a produselor respective, în scopul de a asigura un nivel ridicat de protecție a siguranței consumatorilor.

Statele membre iau, în limitele competențelor lor, toate măsurile adecvate de aplicare a legii necesare pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a respectivelor acte de punere în aplicare. Autoritățile competente ale statelor membre vizate informează Comisia cu privire la măsurile de aplicare a legii pe care le-au luat.

Comisia evaluează periodic eficiența măsurilor de aplicare a legii luate de statele membre și informează Rețeaua pentru siguranța consumatorilor cu privire la rezultatul evaluării respective.

- (2) Actele de punere în aplicare prevăzute la alineatul (1) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3). Actele de punere în aplicare respective specifică data la care acestea încetează să se aplice.

- (3) Din motive imperioase de urgență justificate în mod corespunzător, legate de sănătatea și siguranța consumatorilor, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare imediat aplicabile în conformitate cu procedura menționată la articolul 46 alineatul (4).

- (4) Este interzis exportul din Uniune al unui produs a cărui introducere sau punere la dispoziție pe piața Uniunii a fost interzisă în temeiul unei măsuri adoptate în conformitate cu alineatul (1) sau alineatul (3), cu excepția cazului în care măsura autorizează în mod expres exportul produsului în cauză din motive justificate în mod corespunzător.

- (5) Orice stat membru poate înainta Comisiei o cerere motivată pentru examinarea necesității de a adopta o măsură menționată la alineatul (1) sau la alineatul (3).

*Articolul 29***Solicitarea unui aviz din partea Comisiei cu privire la divergențele în evaluarea riscurilor**

- (1) Produsele care au fost considerate periculoase pe baza unei decizii a unei autorități de supraveghere a pieței dintr-un stat membru conform prezentului regulament sunt prezumate produse periculoase de către autoritățile de supraveghere a pieței din alte state membre.

(2) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței din state membre diferite ajung la concluzii divergente în ceea ce privește identificarea riscului sau nivelul de risc pe baza propriei investigații și a propriei evaluări a riscurilor, orice stat membru poate sesiza Comisia, solicitându-i avizul cu privire la această chestiune, iar Comisia emite, fără întârzieri nejustificate, un aviz privind identificarea riscului sau privind nivelul de risc al produsului relevant, după caz. În situațiile în care cazul nu îi este transmis, Comisia poate totuși să emită un aviz din proprie inițiativă. În scopul emiterii unui aviz menționat la prezentul alineat, Comisia poate solicita informații și documente relevante și invită toate statele membre să își exprime opiniile.

(3) În cazul în care Comisia emite un aviz în temeiul alineatului (2), statele membre țin seama în mod corespunzător de acesta.

(4) Comisia elaborează orientări privind modalitățile practice de punere în aplicare a prezentului articol.

(5) Comisia elaborează un raport periodic privind aplicarea prezentului articol, pe care îl prezintă Rețelei pentru siguranța consumatorilor.

Articolul 30

Rețeaua pentru siguranța consumatorilor

(1) Se instituie o rețea europeană a autorităților statelor membre competente în domeniul siguranței produselor (denumită în continuare „Rețeaua pentru siguranța consumatorilor”).

Scopul Rețelei pentru siguranța consumatorilor este de a servi drept platformă pentru o coordonare și cooperare structurate între autoritățile statelor membre și Comisie în vederea îmbunătățirii siguranței produselor în Uniune.

(2) Comisia promovează Rețeaua pentru siguranța consumatorilor și participă la funcționarea acesteia în special sub forma cooperării administrative.

(3) Atribuțiile Rețelei pentru siguranța consumatorilor sunt, în special, de a:

- (a) facilita schimbul periodic de informații privind evaluarea riscului, produsele periculoase, metodele de testare și rezultatele testărilor, standardele, metodologiile de colectare a datelor, interoperabilitatea sistemelor de informare și comunicare, evoluțiile științifice recente și utilizarea noilor tehnologii, precum și cu privire la alte aspecte relevante pentru activitățile de control;
- (b) organiza stabilirea și executarea de proiecte comune de supraveghere și testare, inclusiv în contextul comerțului electronic;
- (c) promova schimbul de cunoștințe de specialitate și bune practici și cooperarea în cadrul activităților de instruire;
- (d) îmbunătăți cooperarea la nivelul Uniunii cu privire la urmărirea, retragerea și rechemarea produselor periculoase;
- (e) facilita cooperarea consolidată și structurată între statele membre în ceea ce privește asigurarea respectării normelor privind siguranța produselor, în special pentru a facilita activitățile menționate la articolul 32; și
- (f) facilita punerea în aplicare a prezentului regulament.

(4) Rețeaua pentru siguranța consumatorilor își coordonează acțiunile cu celelalte activități existente ale Uniunii legate de supravegherea pieței și de siguranța consumatorilor și, după caz, cooperează și face schimb de informații cu alte rețele, grupuri și organisme ale Uniunii.

(5) Rețeaua pentru siguranța consumatorilor își adoptă programul de lucru, care, printre altele, stabilește prioritățile pentru siguranța produselor și pentru riscurile care fac obiectul prezentului regulament în Uniune.

Rețeaua pentru siguranța consumatorilor se reunește la intervale regulate și, dacă este cazul, la cererea justificată corespunzător a Comisiei sau a unui stat membru.

Rețeaua pentru siguranța consumatorilor poate invita experți și alte părți terțe, inclusiv organizații ale consumatorilor, să participe la reuniunile sale.

(6) Rețeaua pentru siguranța consumatorilor este reprezentată în mod corespunzător, participă periodic la activitățile relevante ale Rețelei Uniunii pentru conformitatea produselor instituită în temeiul articolului 29 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și contribuie la activitățile acestea legate de siguranța produselor, pentru a asigura coordonarea adecvată a activităților de supraveghere a pieței atât în domeniile armonizate, cât și în cele nearmonizate.

Articolul 31

Activități comune privind siguranța produselor

(1) În cadrul activităților menționate la articolul 30 alineatul (3) litera (b), autoritățile de supraveghere a pieței pot conveni cu alte autorități relevante sau cu organizații care reprezintă operatorii economici sau consumatorii să desfășoare activități menite să asigure siguranța și protecția sănătății consumatorilor în ceea ce privește anumite categorii de produse puse la dispoziție pe piață, în special categoriile de produse în cazul cărora se constată adesea că prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.

(2) Autoritățile relevante de supraveghere a pieței și părțile menționate la alineatul (1) se asigură că acordul privind desfășurarea unor astfel de activități nu duce la o concurență neloială între operatorii economici și nu afectează obiectivitatea, independența și imparțialitatea părților respective.

(3) Comisia organizează periodic activități comune ale autorităților de supraveghere a pieței, prin care autoritățile de supraveghere a pieței efectuează inspecții cu privire la produsele oferite online sau offline, pe care autoritățile respective le-au achiziționat sub o identitate falsă.

(4) O autoritate de supraveghere a pieței poate utiliza orice informație obținută în urma activităților comune desfășurate în cadrul oricărei investigații efectuate de aceasta privind siguranța produselor.

(5) Autoritatea de supraveghere a pieței în cauză pune la dispoziția publicului acordul privind activitățile comune, inclusiv numele părților implicate, și introduce respectivul acord în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020. Comisia pune acordul respectiv la dispoziția publicului pe portalul „Safety Gate”.

Articolul 32

Acțiuni simultane de control coordonate ale autorităților de supraveghere a pieței („acțiuni de verificare”)

(1) Autoritățile de supraveghere a pieței în cauză desfășoară acțiuni simultane de control coordonate (denumite în continuare „acțiuni de verificare”) pentru anumite produse sau categorii de produse, în scopul de a verifica respectarea prezentului regulament.

(2) Cu excepția cazului în care autoritățile de supraveghere a pieței implicate convin altfel, acțiunile de verificare sunt coordonate de Comisie. Dacă este cazul, coordonatorul acțiunii de verificare pune rezultatele agregate la dispoziția publicului.

(3) Atunci când desfășoară acțiuni de verificare, autoritățile de supraveghere a pieței implicate pot utiliza competențele de investigare prevăzute în capitolul V și orice alte competențe care le sunt conferite de dreptul intern.

(4) Autoritățile de supraveghere a pieței pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe la acțiunile de verificare.

CAPITOLUL VIII

DREPTUL LA INFORMARE ȘI LA MĂSURI REPARATORII

Articolul 33

Schimbul de informații dintre autorități și publicul larg

- (1) Informațiile aflate la dispoziția autorităților statelor membre sau a Comisiei referitoare la măsurile privind produsele care prezintă riscuri pentru sănătatea și siguranța consumatorilor sunt, în general, puse la dispoziția publicului, în conformitate cu cerințele de transparență și fără a aduce atingere restricțiilor necesare pentru activitățile de monitorizare și investigare. Publicul are acces în special la informațiile referitoare la identificarea produselor, natura riscului și măsurile luate. Informațiile respective sunt furnizate și în formate accesibile pentru persoanele cu dizabilități.
- (2) Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru a se asigura că funcționarii și agenții lor au obligația de a proteja informațiile obținute în scopul prezentului regulament. Informațiile respective sunt tratate ca fiind confidențiale în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (3) Protejarea secretului profesional nu poate împiedica transmiterea către autoritățile competente ale statelor membre și către Comisie a informațiilor relevante pentru asigurarea eficienței activităților de monitorizare și supraveghere a pieței. Autoritățile care primesc informații care fac obiectul secretului profesional asigură protejarea lor în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.
- (4) Statele membre le oferă consumatorilor și altor părți interesate posibilitatea de a înainta autorităților competente reclamații privind siguranța produselor, activitățile de supraveghere și control legate de anumite produse, precum și privind cazurile în care măsurile reparatorii oferite consumatorilor în cazul rechemării produselor nu sunt satisfăcătoare. În urma unor astfel de reclamații se iau măsuri corespunzătoare. Autoritățile competente furnizează reclamantului informații adecvate cu privire la măsurile subsecvente, în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 34

Portalul „Safety Gate”

- (1) În sensul articolului 9 alineatul (9), al articolelor 20 și 22, al articolului 31 alineatul (5) și al articolului 33 alineatul (1), Comisia gestionează un portal „Safety Gate” (denumit „portalul «Safety Gate»”), care oferă publicului larg acces gratuit și deschis la anumite informații notificate în conformitate cu articolul 26.
- (2) Portalul „Safety Gate” are o interfață care este intuitivă pentru utilizatori, iar informațiile furnizate pe portalul respectiv sunt ușor accesibile publicului, inclusiv persoanelor cu dizabilități.
- (3) Consumatorii și alte părți interesate au posibilitatea de a informa Comisia cu privire la produsele care ar putea să prezinte un risc pentru sănătatea și siguranța consumatorilor în cadrul unei secțiuni separate a portalului „Safety Gate”. Comisia ia în considerare în mod corespunzător informațiile primite și, după verificarea exactității acestora, după caz, transmite informațiile respective statelor membre relevante, fără întârzieri nejustificate, pentru a se asigura că sunt luate măsuri subsecvente adecvate în urma informațiilor respective. Comisia informează consumatorii și alte părți interesate cu privire la acțiunea sa.
- (4) Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, adoptă modalitățile de transmitere a informațiilor de către consumatori în conformitate cu alineatul (3), precum și modalitățile de transmitere a unor astfel de informații către autoritățile naționale în cauză în vederea unor eventuale măsuri subsecvente. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).
- (5) Până la 13 decembrie 2024, Comisia dezvoltă o interfață interoperabilă care le permite furnizorilor de piețe online să își conecteze interfețele cu portalul „Safety Gate”.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare în care se precizează detalii privind implementarea interfeței interoperabile pe portalul „Safety Gate” în conformitate cu alineatul (5), în special în ceea ce privește accesul la sistem și funcționarea acestuia. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).

Articolul 35

Informațiile transmise consumatorilor de operatorii economici și de furnizorii de piețe online cu privire la siguranța produselor

(1) În cazul unei rechemări din motive de siguranță a produsului sau în cazul în care anumite informații trebuie aduse la cunoștința consumatorilor pentru a asigura utilizarea în condiții de siguranță a unui produs (denumit „avertisment privind siguranța”), operatorii economici, în conformitate cu obligațiile lor respective, astfel cum sunt prevăzute la articolele 9, 10, 11 și 12, și furnizorii de piețe online, în conformitate cu obligațiile lor prevăzute la articolul 22 alineatul (12), se asigură că toți consumatorii afectați care pot fi identificați sunt notificați direct și fără întârzieri nejustificate. Operatorii economici și, după caz, furnizorii de piețe online care colectează datele cu caracter personal ale clienților lor utilizează informațiile respective pentru rechemări și avertismente privind siguranța.

(2) În cazul în care operatorii economici și furnizorii de piețe online dispun de sisteme de înregistrare a produselor sau de programe de fidelizare a clienților care permit identificarea produselor achiziționate de consumatori în alte scopuri decât contactarea clienților lor pentru a le transmite informații privind siguranța produselor, aceștia le oferă clienților lor posibilitatea de a furniza date de contact separate numai în scopuri legate de siguranță. Datele cu caracter personal colectate în acest scop sunt limitate la minimul necesar și sunt utilizate numai pentru a contacta consumatorii în cazul unei rechemări sau al unui avertisment privind siguranța.

(3) Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, poate stabili, pentru anumite produse sau categorii de produse, cerințe care trebuie îndeplinite de operatorii economici și de furnizorii de piețe online pentru a le oferi consumatorilor posibilitatea de a înregistra un produs pe care l-au achiziționat pentru a fi notificat direct în cazul unei rechemări din motive de siguranță a produsului sau al unui avertisment privind siguranța în legătură cu produsul respectiv, în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 46 alineatul (3).

(4) Dacă nu toți consumatorii afectați pot fi contactați în temeiul alineatului (1), operatorii economici și furnizorii de piețe online, în conformitate cu responsabilitățile în conformitate cu responsabilitățile care le revin, difuzează un anunț de rechemare sau un avertisment privind siguranța clar și vizibil prin intermediul altor canale adecvate, asigurând o acoperire cât mai largă cu putință, inclusiv, dacă sunt disponibile, prin intermediul website-ului companiei, al canalelor de comunicare socială, al buletinelor informative și al punctelor de vânzare cu amănuntul și, după caz, al anunțurilor în mass-media și al altor canale de comunicare. Informațiile trebuie să fie accesibile persoanelor cu dizabilități.

Articolul 36

Anunțul de rechemare

(1) În cazul în care informațiile privind o rechemare din motive de siguranță a produsului sunt furnizate consumatorilor în scris, în conformitate cu articolul 35 alineatele (1) și (4), acestea sunt transmise sub forma unui anunț de rechemare.

(2) Anunțul de rechemare, care trebuie să poată fi ușor de înțeles de consumatori, este disponibil în limba (limbile) statului membru (statelor membre) în care produsul a fost pus la dispoziție pe piață și include următoarele elemente:

(a) titlul compus din cuvintele „Rechemare din motive de siguranță a unui produs”;

(b) o descriere clară a produsului rechemat, inclusiv:

(i) imaginea, denumirea și marca produsului;

(ii) numerele de identificare ale produsului, cum ar fi numărul lotului sau numărul de serie și, dacă este cazul, indicarea grafică a locului unde pot fi găsite pe produs; și

(iii) informații privind momentul și locul în care a fost vândut produsul și de către cine, dacă aceste informații sunt disponibile;

- (c) o descriere clară a pericolului asociat produsului rechemat, evitând orice element care poate reduce percepția consumatorilor asupra riscului, cum ar fi utilizarea unor termeni și expresii precum „voluntar”, „preventiv”, „discreționar”, „în situații rare” sau „în situații specifice”, sau indicarea faptului că nu s-au raportat accidente;
- (d) o descriere clară a acțiunii pe care consumatorii ar trebui să o întreprindă, inclusiv o instrucțiune de a înceta imediat utilizarea produsului rechemat;
- (e) o descriere clară a măsurilor corective aflate la dispoziția consumatorilor, în conformitate cu articolul 37;
- (f) un număr de telefon gratuit sau un serviciu online interactiv pe care consumatorii îl pot utiliza pentru a obține mai multe informații în limba (limbile) oficială (oficiale) relevantă (relevante) a(le) Uniunii; și
- (g) o încurajare de a împărtăși informații cu privire la rechemare cu alte persoane, dacă este cazul.

(3) Comisia, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, stabilește modelul anunțului de rechemare, ținând seama de progresele științifice și evoluția pieței. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 46 alineatul (2). Modelul respectiv este pus la dispoziție de Comisie într-un format care le permite operatorilor economici să creeze cu ușurință un anunț de rechemare, inclusiv în formate accesibile persoanelor cu dizabilități.

Articolul 37

Măsurile reparatorii în cazul unei rechemări din motive de siguranță a unui produs

- (1) Fără a aduce atingere Directivelor (UE) 2019/770 și (UE) 2019/771, în cazul unei rechemări din motive de siguranță a unui produs inițiate de un operator economic sau dispuse de o autoritate națională competentă, operatorul economic responsabil de rechemarea din motive de siguranță a unui produs oferă consumatorului o măsură reparatorie eficientă, gratuită și în timp util.
- (2) Fără a aduce atingere oricăror alte măsuri reparatorii pe care operatorul economic responsabil de rechemare le poate oferi consumatorului, operatorul economic oferă consumatorului posibilitatea de a alege între cel puțin două dintre următoarele măsuri reparatorii:
 - (a) repararea produsului rechemat;
 - (b) înlocuirea produsului rechemat cu un produs sigur, de același tip și cel puțin de aceeași valoare și calitate; sau
 - (c) o rambursare adecvată a valorii produsului rechemat, cu condiția ca valoarea restituirii să fie cel puțin egală cu prețul plătit de consumator.

Prin derogare de la primul paragraf, operatorul economic îi poate oferi consumatorului o singură măsură reparatorie în cazul în care alte măsuri reparatorii ar fi imposibile sau, în comparație cu măsura reparatorie propusă, ar impune costuri asupra operatorului economic responsabil de rechemarea din motive de siguranță a produsului care ar fi disproportionale, ținând seama de toate circumstanțele, inclusiv de posibilitatea ca măsura reparatorie alternativă să fie furnizată fără inconveniente semnificative pentru consumator.

Consumatorul are întotdeauna dreptul la o rambursare a produsului în cazul în care operatorul economic responsabil de rechemarea din motive de siguranță a produsului nu a finalizat reparația sau înlocuirea într-un termen rezonabil și fără inconveniente semnificative pentru consumator.

(3) Repararea de către un consumator este considerată o măsură reparatorie eficientă numai în cazul în care poate fi efectuată cu ușurință și în condiții de siguranță de către consumator și atunci când este avută în vedere în anunțul de rechemare. În astfel de cazuri, operatorul economic responsabil de rechemarea din motive de siguranță a produsului pune la dispoziția consumatorilor instrucțiunile necesare, piesele de schimb gratuite sau actualizările software-ului. Repararea de către un consumator nu îl privează pe acesta de drepturile prevăzute în Directivele (UE) 2019/770 și (UE) 2019/771.

(4) Eliminarea produsului de către consumatori este inclusă în acțiunile care trebuie întreprinse de consumatori în temeiul articolului 36 alineatul (2) litera (d) numai în cazul în care o astfel de eliminare poate fi efectuată cu ușurință și în siguranță de către consumator și nu aduce atingere dreptului consumatorului de a primi o rambursare pentru produsul rechemat sau de a beneficia de înlocuirea produsului rechemat în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(5) Măsura reparatorie nu trebuie să implice inconveniente semnificative pentru consumator. Consumatorul nu suportă costurile de expediere sau de returnare în alt mod a produsului. Pentru produsele care, prin natura lor, nu sunt portabile, operatorul economic ia măsurile necesare pentru colectarea produsului.

Articolul 38

Memorandumuri de înțelegere

(1) Autoritățile naționale competente și Comisia pot promova memorandumuri de înțelegere voluntare cu operatorii economici sau cu furnizorii de piețe online, precum și cu organizațiile care reprezintă consumatorii sau operatorii economici, cu scopul de a-și asuma angajamente voluntare de a îmbunătăți siguranța produselor.

(2) Angajamentele voluntare în temeiul unor astfel de memorandumuri de înțelegere nu aduc atingere obligațiilor operatorilor economici și ale furnizorilor de piețe online în temeiul prezentului regulament și al altor acte legislative relevante ale Uniunii.

Articolul 39

Acțiuni în reprezentare

Directiva (UE) 2020/1828 se aplică în cazul acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcării de către operatorii economici și de către furnizorii de piețe online a dispozițiilor prezentului regulament care aduc atingere sau care pot aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor.

CAPITOLUL IX

COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

Articolul 40

Cooperarea internațională

(1) Pentru a îmbunătăți nivelul general de siguranță a produselor puse la dispoziție pe piață și pentru a asigura condiții de concurență echitabile la nivel internațional, Comisia poate coopera, inclusiv prin schimburi de informații, cu autoritățile din țări terțe sau cu organizații internaționale, în domeniul aplicării prezentului regulament. Orice astfel de cooperare se bazează pe reciprocitate, include dispoziții privind confidențialitatea care corespund celor aplicabile în Uniune și garantează că orice schimb de informații se realizează în conformitate cu dreptul aplicabil al Uniunii. Cooperarea sau schimbul de informații se pot referi, printre altele, la următoarele:

- (a) activități de asigurare a aplicării legii și măsuri legate de siguranța produselor, inclusiv în vederea prevenirii circulației produselor periculoase, precum și supravegherea pieței;
- (b) metode de evaluare a riscurilor și testarea produselor;
- (c) rechemări coordonate ale produselor și alte măsuri similare;
- (d) chestiuni științifice, tehnice și de reglementare, cu scopul de a contribui la îmbunătățirea siguranței produselor și de a dezvolta priorități și abordări comune la nivel internațional;
- (e) probleme emergente cu relevanță semnificativă pentru sănătate și siguranță;
- (f) utilizarea de noi tehnologii pentru a îmbunătăți siguranța produselor și a spori trasabilitatea în cadrul lanțului de aprovizionare;
- (g) activități legate de standardizare;
- (h) schimburi de funcționari și programe de formare.

(2) Comisia poate furniza țărilor terțe sau organizațiilor internaționale anumite informații selectate din sistemul său de alertă rapidă „Safety Gate” și poate primi informații relevante cu privire la siguranța produselor și la măsurile preventive, restrictive și corective luate de respectivele țări terțe sau organizații internaționale. Comisia face schimb de astfel de informații cu autoritățile naționale, după caz.

(3) Schimbul de informații menționat la alineatul (2) poate avea loc sub forma:

- (a) unui schimb nesistematic, în cazuri bine justificate și specifice; sau
- (b) unui schimb sistematic, bazat pe un acord administrativ care specifică tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului și modalitățile de realizare a schimbului.

(4) Participarea deplină la sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” poate fi deschisă țărilor candidate și țărilor terțe, cu condiția ca legislația acestora să fie aliniată la dreptul relevant al Uniunii și ca acestea să participe la sistemul european de standardizare. Această participare implică aceleași obligații ca cele pe care le au statele membre în conformitate cu prezentul regulament, inclusiv obligațiile de notificare și de urmărire subsecventă. Participarea deplină la sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” se bazează pe acorduri între Uniune și țările respective, în conformitate cu modalitățile definite în acordurile respective.

(5) Orice schimb de informații în temeiul prezentului articol, în măsura în care implică date cu caracter personal, se efectuează în conformitate cu normele Uniunii privind protecția datelor. Datele cu caracter personal sunt transferate numai în măsura în care un astfel de schimb este necesar exclusiv în scopul protecției sănătății sau a siguranței consumatorilor.

(6) Informațiile schimbate în temeiul prezentului articol sunt utilizate exclusiv în scopul protecției sănătății sau a siguranței consumatorilor.

CAPITOLUL X

DISPOZIȚII FINANCIARE

Articolul 41

Activități de finanțare

(1) Uniunea finanțează următoarele activități în legătură cu aplicarea prezentului regulament:

- (a) îndeplinirea sarcinilor Rețelei pentru siguranța consumatorilor;
- (b) dezvoltarea și exploatarea sistemului de alertă rapidă „Safety Gate”, inclusiv dezvoltarea de soluții de interoperabilitate electronică pentru schimbul de date:
 - (i) între sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” și sistemele naționale de supraveghere a pieței;
 - (ii) între sistemul de alertă rapidă „Safety Gate” și sistemele vamale;
 - (iii) cu alte sisteme restricționate relevante utilizate de autoritățile de supraveghere a pieței în scopul aplicării legii;
- (c) dezvoltarea și întreținerea portalului „Safety Gate” și a portalului „Safety Business Gateway”, inclusiv a unei interfețe software publice nerestricționate pentru schimbul de date cu platforme și părți terțe.

(2) Uniunea poate finanța următoarele activități în legătură cu aplicarea prezentului regulament:

- (a) dezvoltarea instrumentelor pentru cooperarea internațională prevăzută la articolul 40;
- (b) elaborarea și actualizarea contribuțiilor la orientările privind supravegherea pieței și siguranța produselor;
- (c) punerea la dispoziția Comisiei a cunoștințelor de specialitate tehnice sau științifice în scopul de a-i oferi asistență pentru punerea în aplicare de către aceasta a cooperării administrative privind supravegherea pieței;

- (d) realizarea lucrărilor preliminare sau auxiliare în legătură cu punerea în aplicare a activităților de supraveghere a pieței referitoare la aplicarea prezentului regulament, cum ar fi studii, programe, evaluări, orientări, analize comparative, vizite comune reciproce și programe de vizită, schimb de personal, activități de cercetare, dezvoltarea și întreținerea bazelor de date, activități de formare, lucrări de laborator, teste de competență, teste între laboratoare și activități de evaluare a conformității;
- (e) campanii de supraveghere a pieței ale Uniunii și activități conexe, inclusiv resurse și echipamente, instrumente informatice și formare;
- (f) activități realizate în cadrul programelor de asistență tehnică, cooperare cu țări terțe și promovarea, în rândul părților interesate, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, a politicilor și a sistemelor Uniunii de supraveghere a pieței, precum și îmbunătățirea acestora, inclusiv activități desfășurate de organizații ale consumatorilor pentru îmbunătățirea informării consumatorilor.

(3) Asistența financiară oferită de Uniune pentru activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament este pusă în aplicare în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³¹⁾, fie direct, fie indirect, prin delegarea unor sarcini de execuție bugetară entităților enumerate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.

(4) Creditele bugetare alocate pentru activitățile menționate în prezentul regulament sunt stabilite anual de Parlamentul European și de Consiliu, în limitele cadrului financiar în vigoare.

(5) Creditele bugetare stabilite de Parlamentul European și de Consiliu pentru finanțarea activităților de supraveghere a pieței pot acoperi, de asemenea, cheltuielile legate de activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare care sunt necesare pentru gestionarea activităților în temeiul prezentului regulament și pentru realizarea obiectivelor lor, în special studii, reuniuni ale experților, acțiuni de informare și comunicare, inclusiv comunicare instituțională privind prioritățile de politică ale Uniunii, în măsura în care acestea sunt legate de obiectivele generale ale activităților de supraveghere a pieței, cheltuieli legate de rețele informatice axate pe prelucrarea și schimbul de informații, împreună cu toate celelalte cheltuieli corespunzătoare asistenței tehnice și administrative, suportate de Comisie pentru gestionarea activităților în temeiul prezentului regulament.

Articolul 42

Protecția intereselor financiare ale Uniunii

(1) Comisia ia măsurile necesare pentru a se asigura că, la implementarea acțiunilor finanțate în temeiul prezentului regulament, interesele financiare ale Uniunii sunt protejate prin aplicarea de măsuri preventive împotriva fraudei, corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de verificări efective și, în cazul identificării unor nereguli, prin recuperarea sumelor plătite în mod necuvenit și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni de natură administrativă și financiară eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Comisia sau reprezentanții săi și Curtea de Conturi au competențe de a audita, atât pe baza documentelor, cât și prin inspecții la fața locului, toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri din partea Uniunii în cadrul Programului privind piața unică și a programelor care succed acestuia în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ⁽³²⁾.

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

⁽³²⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³³⁾ și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un acord de grant, cu o decizie de grant sau cu un contract de finanțare în cadrul programului.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile de grant rezultate din punerea în aplicare a prezentului regulament conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Comisia, Curtea de Conturi și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

CAPITOLUL XI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 43

Răspundere

(1) Nicio decizie luată în temeiul prezentului regulament și care impune restricții privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a unui produs sau impune retragerea sau rechemarea acestuia nu aduce atingere evaluării răspunderii părții căreia îi este adresată decizia, luând în considerare dreptul intern aplicabil în cazul respectiv.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 85/374/CEE a Consiliului ⁽³⁴⁾.

Articolul 44

Sancțiuni

(1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament care impun obligații operatorilor economici și furnizorilor de piețe online și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora în conformitate cu dreptul intern.

(2) Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) Până la 13 decembrie 2024, statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei, în cazul în care acestea nu au fost notificate în prealabil, și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 45

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 18 alineatul (3) și la articolul 26 alineatul (10) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 12 iunie 2023.

⁽³³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽³⁴⁾ Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, 7.8.1985, p. 29).

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 18 alineatul (3) și la articolul 26 alineatul (10) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau al articolului 26 alineatul (10) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 46

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

Articolul 47

Evaluarea și revizuirea

(1) Până la 13 decembrie 2029, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport care cuprinde principalele constatări. Raportul respectiv evaluează dacă prezentul regulament și, în special, articolele 18, 22 și 25 au îndeplinit obiectivul de îmbunătățire a protecției consumatorilor împotriva produselor periculoase, ținând seama în același timp de provocările pe care le reprezintă noile tehnologii și de impactul său asupra întreprinderilor și, în special, asupra IMM-urilor.

(2) Până la 13 decembrie 2029, Comisia întocmește un raport de evaluare privind punerea în aplicare a articolului 16. Raportul respectiv evaluează în special domeniul de aplicare, efectele, costurile și beneficiile articolului menționat. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(3) Până la 13 decembrie 2027, Comisia evaluează modalitățile de punere în aplicare a dispozițiilor privind eliminarea conținutului ilegal de pe piețele online menționate la articolul 22 alineatele (4), (5) și (6) prin intermediul unui sistem de notificare al Uniunii conceput și dezvoltat în cadrul portalului „Safety Gate”. Evaluarea respectivă este însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(4) Până la 13 decembrie 2026, Comisia publică un raport privind funcționarea interconectării dintre sistemul de informații și comunicații menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și portalul „Safety Gate” menționat în prezentul regulament, inclusiv informații privind funcționalitățile acestora, îmbunătățirile ulterioare sau privind dezvoltarea unei noi interfețe, dacă este cazul.

(5) Până la 13 decembrie 2029, Comisia întocmește un raport de evaluare privind punerea în aplicare a articolului 44. Raportul respectiv evaluează în special eficacitatea și efectul de descurajare ale sancțiunilor impuse în temeiul articolului menționat. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(6) La cerere, statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru evaluarea prezentului regulament.

Articolul 48

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 1025/2012

Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10 se adaugă următorul alineat:

„(7) În cazul în care un standard european elaborat în sprijinul Regulamentului (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului (*) satisface cerința generală de siguranță prevăzută la articolul 5 din regulamentul respectiv și cerințele specifice de siguranță menționate la articolul 7 alineatul (2) din regulamentul respectiv, Comisia publică fără întârziere o trimitere la standardul european respectiv în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(*) Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1).”

2. La articolul 11, alineatele (1), (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) În cazul în care un stat membru sau Parlamentul European consideră că un standard armonizat sau un standard european elaborat în sprijinul Regulamentului (UE) 2023/988 nu satisface în întregime cerințele pe care le vizează și care sunt stabilite în legislația de armonizare relevantă a Uniunii sau în regulamentul respectiv, acesta informează Comisia în acest sens, furnizând o explicație detaliată. După consultarea comitetului instituit prin legislația de armonizare corespunzătoare a Uniunii, dacă acesta există, sau a comitetului instituit prin regulamentul respectiv sau după consultarea sub alte forme a experților sectoriali, Comisia decide:

(a) să publice, să nu publice sau să publice parțial în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* trimerile la standardul armonizat sau la standardul european respectiv elaborat în sprijinul regulamentulului respectiv; și

(b) să mențină sau să mențină parțial în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* trimerile la standardul armonizat sau la standardul european respectiv elaborat în sprijinul regulamentulului respectiv sau să le retragă din acesta.

(2) Comisia publică pe website-ul său informații privind standardele armonizate și standardele europene elaborate în sprijinul Regulamentului (UE) 2023/988 care au făcut obiectul unei decizii în temeiul alineatului (1).

(3) Comisia informează organizația de standardizare europeană în cauză cu privire orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1) și, după caz, solicită revizuirea standardelor armonizate sau a standardelor europene în cauză elaborate în sprijinul Regulamentului (UE) 2023/988.”

*Articolul 49***Modificarea Directivei (UE) 2020/1828**

În anexa I la Directiva (UE) 2020/1828, punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1).”

*Articolul 50***Abrogarea**

- (1) Directivele 87/357/CEE și 2001/95/CE se abrogă de la 13 decembrie 2024.
- (2) Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și la Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa la prezentul regulament.

*Articolul 51***Dispoziții tranzitorii**

Statele membre nu pot împiedica punerea la dispoziție pe piață a produselor reglementate de Directiva 2001/95/CE care sunt în conformitate cu directiva respectivă și care au fost introduse pe piață înainte de 13 decembrie 2024.

*Articolul 52***Intrarea în vigoare și aplicarea**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 13 decembrie 2024.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 10 mai 2023.

Pentru Parlamentul European
Președinta
R. METSOLA

Pentru Consiliu
Președintele
J. ROSWALL

ANEXĂ

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 87/357/CEE	Directiva 2001/95/CE	Regulamentul (UE) nr. 1025/2012	Prezentul regulament
	Articolul 1 alineatul (2) Articolul 2, cu excepția celui de al doilea paragraf de la litera (a) și a celui de al doilea paragraf de la litera (b) Articolul 2 litera (a) al doilea paragraf Articolul 2 litera (b), al doilea paragraf Articolul 3 alineatul (1) Articolul 3 alineatul (2) Articolul 3 alineatul (3) Articolul 3 alineatul (4) Articolul 4 alineatul (1) literele (a) și (b) Articolul 4 alineatul (1) litera (c) Articolul 4 alineatul (1) litera (d) Articolul 4 alineatul (2) primul paragraf Articolul 4 alineatul (2) al doilea paragraf Articolul 4 alineatul (2) al treilea și al patrulea paragraf Articolul 5 alineatul (1) primul paragraf Articolul 5 alineatul (1) al doilea paragraf Articolul 5 alineatul (1) al treilea paragraf litera (a) Articolul 5 alineatul (1) al treilea paragraf litera (b) Articolul 5 alineatul (1) al patrulea paragraf litera (a) Articolul 5 alineatul (1) al patrulea paragraf litera (b) prima teză Articolul 5 alineatul (1) al patrulea paragraf litera (b) a doua teză Articolul 5 alineatul (1) al cincilea paragraf	Articolul 10 alineatul (1) — — Articolul 10 alineatul (7) — Articolul 11 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatele (1) și (2) Articolul 3 Articolul 2 alineatul (2) litera (i) și articolul 2 alineatul (3) Articolul 6 alineatul (2) Articolul 5 Articolul 7 alineatul (1) Articolul 8 Articolul 7 alineatul (3) Articolul 7 alineatul (2) — — Articolul 48 alineatul (1) litera (a) — Articolul 48 alineatul (1) litera (b) Articolul 9 alineatul (7) — Articolul 9 alineatele (10), (12) și (13) și articolul 11 alineatele (9) și (10) Articolul 9 alineatul (8) și articolul 11 alineatul (8) Articolul 9 alineatele (5) și (6) și articolul 11 alineatul (3) Articolul 9 alineatele (2) și (3) Articolul 9 alineatele (11), (12), și (13) și articolul 11 alineatele (9), (10) și (11) Articolul 9 alineatul (8) litera (a)

Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 12 alineatele (1) și (3)
Articolul 5 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 9 alineatul (8), articolul 11 alineatul (8) și articolul 12 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (3) al doilea paragraf	–
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 15
Articolele 6-9	Articolul 2 alineatul (2), articolele 23 și 44
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 30
Articolul 10 alineatul (2)	Articolele 31 și 32
Articolul 11 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 26 alineatul (3)
Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf	–
Articolul 11 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 26 alineatul (10)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (1) primul și al patrulea paragraf	Articolul 26 alineatele (1) și (2)
Articolul 12 alineatul (1) al doilea paragraf	–
Articolul 12 alineatul (1) al treilea paragraf	–
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 26 alineatele (5) și (7)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (10)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 40 alineatele (2)-(6)
Articolul 13	Articolul 28
Articolele 14 și 15	Articolul 46
Articolul 16 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 33 alineatul (1)
Articolul 16 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 33 alineatul (2)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 33 alineatul (3)
Articolul 17	Articolul 43 alineatul (2)
Articolul 18 alineatele (1) și (2)	Articolul 23
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 43 alineatul (1)
Articolul 19 alineatul (1)	–
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 47
Articolul 20	–
Articolul 21	Articolul 52

Articolele 1 și 2	Anexa I punctul 1		Articolul 9 alineatul (8), articolul 10 alineatul (2) litera (c), articolul 11 alineatul (8) și articolul 12 alineatul (4)
	Anexa I punctele 2 și 3		Articolul 26
	Anexa III		–
Articolele 3-7	Anexa IV		Anexă
		–	Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf și articolul 6 alineatul (1) litera (f) punctul (i)